SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCVII. No. 71. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, APRIL 14, 1990 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 14-го КВІТНЯ 1990 Ч. 71. РІК XCVII

„В той день Христос у сяйві блиску, із гробу Воскрес!"

„ЧЕРЕЗ ХРИСТА ПРИЙШЛА РАДІСТЬ"

(ПАСХАЛЬНЕ АРХИПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ ДО ВСЕЧЕСНОГО ДУХОВЕНСТВА І ВІРНИХ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В АМЕРИЦІ Й КАНАДІ)

„Цей день, що його дав нам Господь радіймо і веселімось сьогодні!"

Возлюблені у Христі: Христос Воскрес!

Свята Православна Церква вважає Воскресіння Христове за найбільше рокове свято. А це тому, що Своїм Воскресінням, Господь Ісус Христос затвердив правду, що Він є Син Божий, Який прийшов у світ, щоб принести Себе в жертву за людські гріхи і тим примирити людину з Богом.

Коли ми читаємо на „Страстях" 12 Євангелій про муки і смерть Господа Ісуса Христа, то серце крається від жалю і смутку. Тоді Апостоли й ученики Христові зі страху розбіглися, поховалися, а найвірніший апостол Петро тричі відрікся від свого Учителя. А коли ховали Ісуса до гробу, то розпач і безнадійність досягли своїх вершин: усі „плакали і ридали", бо в гробі був Той, „що мав спасти Ізраїля" (Лк. 24:21). Але вони забули в той час, що передрік їм Господь у Своїй прощальній бесіді: „Сумувати і плакати ви будете, але сум ваш обернеться в радість" (Ів. 16:20). І ця радість прийшла для всіх у день Воскресіння Господнього.

(Закінчення на стор. 8-ій)

РЕЖИМ В УКРАЇНІ ХОЧЕ СУДИТИ ДЕПУТАТІВ

Київ. — Пресове бюро Комуністичної партії України поінформувало кореспондентів, що 58 народних депутатів, а також членів Верховної Ради УССР і льокальних рад, будуть відповідати перед законом за те, що вони під час великих демонстрацій в Україні, які пройшли там 8-го квітня, підтримували акт незалежности Литви і її виходу із Союзу. Не зважаючи на погрозу режимових установ і деяких засобів масової інформації, є неправдоподібним, щоб Верховна Рада й інші ради, а особливо З'їзд народних депутатів СССР, погодились на зміну статусу недоторкальности для членів законодавчих органів, а сам е застрашування носить радше характер відрухової реакції режиму, після майже однотижневої кампанії преси проти багатьох парляментаристів, які не погоджуються з політичною лінією режиму.

Заява Президії Центрального Комітету Комуністичної партії України, затитулована „Кому потрібна конфронтація", не пояснює чи судилище над членами Верховної Ради будуть мати кримінальний, чи адміністративний характер, хоч у заяві підкреслюється, що компартія вживатиме закон про „порушників" і прихильників неспокоїв на території УССР.

Між 58-ма згаданими депутатами називається прізвища Володимира Яворівського, Дмитра Павличка, Івана Драча, Михайла Гориня, Олеся Шевченка, Вячеслава Чорновола та інших.

У четвер, 12-го квітня, справа дещо більше вияснилась. Нікого покищо в Україні не заарештовано, а поголоски про арешти і притягнення до відповідальности поширились мабуть тому, щоб бюро прокуратора Української ССР звернулося з проханням до центрального уряду за дозволом карати тих членів Верховної Ради і народних депутатів СССР, які порушують конституційні закони Совєтського Союзу.

Володимир Воронюк

ВЕЛИКДЕНЬ

В прозорій блакиті зоріли небеса свіжості
подиху.
Тиша в шатах раділа
весною...
В долині місто досипляло
навкруги.
І зі сну прокинулась увертюра божественного
німбу.
Прояснювався світанок... спасіння людства
світу...
Янгол відвалив камінь запечатаного
гробу,
Сторожа — жовніри з переляку припали
до землі...
В той день Христос у сяйві блиску, із гробу
воскрес!

Оголошено День Жалоби по жертвах чорнобильської аварії

Львів, Київ. — Союз Українок, відновлений у Львові й Києві, в середу, 11-го квітня, випустив звернення до українських жінок з приводу четвертої річниці чорнобильської трагедії.

У зверненні, між іншим, сказано: „Дорогі жінки, посестри! Наближається четверта річниця чорнобильської трагедії, трагедії, якої не знав світ і розмірів якої ми до сьогодні достовірно не уявляємо. Горе, яке звалилося на наш народ 26-го квітня 1986 року, з ніякими катаклізмами порівняти не можна. Це — тисячі гектарів мертвих, навіки втрачених земель. Це — отруєні води Дніпра, Прип'яті, Чорного моря. Це — смерть наших відважних пожежників, які прийняли на себе перший удар. Це — вражені радіяцією діти Прип'яті, Чорнобиля, довколишніх сіл і міст. Діти нашої столиці — Києва. Наше майбутнє.

Нарешті це сьогодніші й прийдешні жертви раку та жертви чорнобильського смерчу. В цю трагічну річницю Союз Українок звертається до всіх жінок України із закликом вважати день 26-го квітня Днем Жалоби.

Ми, члени Союзу Українок, просимо всіх жінок України в цей день одягнути жалобний одяг і не брати участи в будь-яких розважальних заходах, не справляти весіль. Замислитися над тим, що привело Україну до катастрофічного стану.

Усі зусилля, вміння, життя своє віддаймо на захист нашого новонародженого покоління. Бережімо Україну від загибелі!"

Естонці не повинні служити в Совєтській Армії

Москва. — Совєтське офіційне пресове агентство ТАСС повідомило, що естонський парлямент відношенням голосів 71 до 3 відкинув совєтські закони, які вимагають військової служби від молодих громадян республіки. Таке рішення може збільшити напружену ситуацію між Москвою та незалежно думаючими прибалтійськими республіками.

Тиск Москви щоби прибалтійські республіки відкликали свої заходи до відокремлення від СССР спонукав багато західніх держав до попередження Москви, що насильство чи військове втручання в цих республіках значно погіршить взаємоспілкування СССР із Заходом, а зокрема зі ЗСА. Це в свою чергу викликало попередження зі сторони президента Міхаїла Ґорбачова, який перед делеґацією американських сенаторів на чолі з провідником сенатської більшости Джорджом Мічелом заявив, що коли ЗСА не перестануть повчати Москву в справах Литви, то стосунки між Вашінґтоном і Москвою можуть значно погіршитися. М. Ґорбачов також сказав, що саме провокаційні потягнення Литви створили напружену ситуацію, але в дальшому тягу розмови з американською делеґацією він визнав, що „нас не треба переконувати в тому, що політичні засоби працюють краще ніж військова сила".

Позитивно згадали про мистця Г. Крука і його праці

Київ. — Газета „Вісті з України", видання Товариства культурних зв'язків з українцями за кордоном, помістила майже односторінкову згадку про мистця Григора Крука і його скульптурні праці. Статтю-огляд написав закордонний автор співробітник „Радіо свобода" Ігор Качуровський. Газета помістила також чотири репродукції скульптур.

В автобіографічній статті „Мій шлях до різьби" Г. Крук з великою пошаною згадує у Краківській академії мистецтв про такі особистості, як письменник і поет проф. Богдан Лепкий, проф Володимир Кубійович, проф. І. Зілинський, Юліян Геник-Березовський та інші. „За моїх часів, пише Г. Крук, — в Академії мистецтв у Кракові студіювало чимало українців, як, наприклад, Д. Горняткевич, Наталка Мілян, Нестор Кисілевський, Юрій Кульчицький, Михайло Черешньовський, Богдан Стебельський, Марійка Гарасовська, Іванців та багато інших"

З редакційним листом від Б. Лепкого до опікуна студентського дому приїхав Г. Крук до Берліна. Його зустріли там непривітно, мовляв, тепер нам потрібні студенти медицини, інженерії, закордонної торгівлі, а без мистецтва можемо обійтися. Але після оглядин музейних скарбів Крук твердо вирішив за всяку ціну лишитися в Берліні: він став студентом Берлінської академії мистецтв у клясі проф Альфреда Фоке.

Після війни Г. Крук опинився в Мюнхені, де жив аж до смерти, лише час від часу виїжджав, щоб влаштувати виставку, чи виконати скульптурне замовлення. Мистецькі виставки Крука були влаштовані в Мюнхені, Парижі, Лондоні, Едінбурзі, Ню Йорку, Бонні, Філядельфії, Відні, Торонто, Мерано, Ґріммі, Дубровніку, Женеві, Гальброні та інших містах. Останні роки мистця були затьмарені тяжкою хворобою. Він змушений був жити в домі для старших, мав склеротичні провали пам'яті, а наприкінці 1988 року Г. Крук помер у Мюнхені.

Президент Литви звернувся до уряду Швеції

Стокгольм. — Президент Литви Вітавтас Ляндсберґіс закликав Швецію анулювати її рішення про визнання совєтської анексії трьох республік Прибалтики під час Другої світової війни. Швеція була однією з небагатьох країн, які де факто визнали совєтську окупацію.

В. Ляндсверґіс підкреслив, що дії Швеції, яка зберігала під час війни невтралітет, були „спрямовані на те, щоб здобути прихильність імперії Сталіна".

„Чи не пора виправити це становище? Хіба не повинна Швеція зайняти щодо Литви таке ж становище, як Норвеґія, Данія і Ісляндія?" — заявив Ляндсберґіс на сторінках данської газети „Даґенс Нюгетер".

Північні сусіди Швеції відмовилися визнати анексію, здійснену Сталіном відповідно до таємного пакту, підписаного з нацистською Німеччиною.

Соціял-демократичний уряд Швеції обережно зареагував на проголошену Литвою 11-го березня ц.р. декларацію незалежности, підкресливши, що Швеція може визнати лише уряд, „який здійснює контролю над своєю територією".

Пресовий секретар міністерства закордонних справ Швеції Бу Гейнебак відмовився коментувати звернення президента Литовської Республіки. Міністер закордонних справ Швеції Стен Андерсон повідомив пресове аґентство ТТ, що „він не має наміру обговорювати цю справу з засобами масової інформації".

ДЛЯ ІНЖЕНЕРІВ МОВА І КОМП'ЮТЕРИ Є СПРАВАМИ ПЕРШОЇ ВАГИ

Джерзі Сиτі, Н.Дж. (О. Кузьмович). — Здається немає тепер одного тижня, щоб не було нагоди вгощати у нашій редакції представників України з різних ділянок життя і різних професій, а рівночасно і представників наших організацій в діяспорі, що вже нав'язали або нав'язують спілкування з братніми організаціями в Україні.

Одним словом кишить від зустрічей, доповідей, плянів конгресів чи виміни прелеґентами, а редакція „Свободи" — це місце, де всі ці інформації збираються зі завданням подати їх до відома широкій українській читацькій публіці.

Тому зустрічаємо велику делеґацію Товариства Українських Інженерів Америки без здивування, певні, що й ці гості принесуть нам новини зв'язані з Україною.

Так воно і є, про що інформує нас голова ТУІА інж. Роман Гавриляк, який приходить із своїм заступником інж. Володимиром Гнатківським, референтом преси інж. Любомиром Калиничем і д-ром Осипом Морозом, редактором журналу „Вісті Українських Інженерів" і заступником голови Світової Федерації Українських Інженерських Товариств.

Представники ТУІА незвичайно захоплені нав'язанням контактів із своїми професійними товаришами з Україним тим більше, як завважують, що їхнє товариство має спеціялістів у різних важливих для України ділянках. Отже виміна досвідом, знанням і взаємна співпраця є на потребу дня.

Довідуємося від гостей, а особливо від д-ра О. Мороза, який вже двічі в останніх місяцях побував на Україні, як делеґат ТУІА, що українські інженери з Америки дістали офіційне запрошення на четверту вже з черги міжнародну науково-технічну конференцію для проблем комплексної автоматизації, яку влаштовує у Києві тамошній Політехнічний інститут в днях 17-20-го жовтня. Це запрошення ТУІА прийняло дуже радо та плянує вибратися на цю конференцію великою групою доповідачів і слухачів та інших зацікавлених членів.

Конференція буде відбуватися у трьох мовах, а доповідачі із ЗСА будуть з рядів молодших членів ТУІА, які займаються ділянкою, що є темою конференції...

У редакції „Свободи" (сидять, зліва): д-р О. Мороз і інж. Р. Гавриляк; (стоять, зліва): інж. В. Гнатківський і інж. Л. Калинич

(Закінчення на стор. 8-ій)

СХІДНЯ НІМЕЧЧИНА ПРАГНЕ ЯКНАЙШВИДШОГО ОБ'ЄДНАННЯ

Східній Берлін. — У четвер, 12-го квітня, східньонімецький парлямент 265 голосами проти 108 при дев'яти, що стрималися, вибрав 50-річного адвоката Льотара де Мезієра прем'єр-міністром Східньої Німеччини і схвалив ряд заходів, спрямованих на швидке об'єднання Німеччини. Зокрема, новий уряд Східньої Німеччини заявив, що протягом якогось перехідного періоду об'єднана Німеччина буде залишатися членом НАТО, хоч новий міністер оборони Райнер Еппельман зауважив, що військо Північно-Атлантійського Оборонного Союзу не буде розміщуватися на нинішній східньонімецькій території.

Парлямент Східньої Німеччини офіційно визнав у четвер непорушність післявоєнних кордонів Польщі (третина території якої складається з колишніх німецьких земель), попросив вибачення за ту ролю, яку відіграло східньонімецьке військо в окупації Чехо-Словаччини в 1968 році, вибачився перед Совєтським Союзом за гітлерівську аґресію, за 20 мільйонів громадян СССР, які загинули у війну, а також перед Ізраїлем за мільйони вбитих нацистами жидів.

Східньонімецький уряд оголосив про злиття двох німецьких валют до 1-го липня. Східньонімецькі марки будуть обмінюватися на західньонімецькі у відношенні 1:1.

На черзі є переговори про об'єднання за принципом „два плюс чотири", тобто між урядами Східньої Німеччини і Західньої, а потім — між двома Німеччинами і чотирма членами антигітлерівської коаліції: ЗСА, СССР, Англією і Францією.

„ВОСКРЕСІННЯ ТВОЄ, ХРИСТЕ СПАСЕ, ЯНГОЛИ ОСПІВУЮТЬ НА НЕБЕСАХ"

(ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ (СОБОРНОПРАВНОЇ) ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В АМЕРИЦІ Й ЕВРОПІ)

Високопреосвященним Владикам, Архиєпископам і Єпископам, Всечесним Отцям і Віруючим Святої Української Автокефальної Православної Церкви (Соборноправної), та всім Високодостойним Християнським Душпастирям і Віруючим, як у поневоленій Україні, так і по всьому світі, які моляться і борються за незалежність християнської України.

Великоднє Архипастирське Послання. Мир Божий і Архипастирське Благословення.

Христос Воскрес!

Воістину Воскрес!

І воістинно воскресне Українська Християнська незалежна соборна держава, в якій буде вільно розвиватися і наша Свята Апостольська Українська Автокефальна Православна Церква Всенародної Соборности. „Бо в своїй хаті, своя правда, і сила і воля", — як сказав український пророк Тарас Шевченко.

Ми молимось і боремось, і вся українська християська нація у взаємній любові молиться і бореться, — і осягне перемогу, бо так заповів Воскреслий Ісус Христос. І тому нині воскреслий Його Дух так надхненно і відважно підніс у молитвах і боротьбі за незалежність всю українську православну християнську націю, як в Україні, так і по всьому світі.

І тому в цей урочистий Воскреслий День Ісуса Христа вся Вселенна радується: „Воскресіння Твоє, Христе Спасе, янголи оспівують на небесах, і нас на Землі сподоби від чистого серця Тебе славити".

(Закінчення на стор. 8-ій)

„У СВЯТО НАД СВЯТАМИ ПОЄДНАЙМОСЯ З БРАТАМИ В УКРАЇНІ"

(ВЕЛИКОДНЄ АРХИПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ СОБОРУ ЄПИСКОПІВ УКРАЇНСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ (СОБОРНОПРАВНОЇ) У ВІЛЬНОМУ СВІТІ)

І світло в темряві світить,
І темрява не обгорнула його.

(Іоана 1,5)

З любов'ю хоронячи свого улюбленого Учителя, Ариматейський Йосиф з Никодимом поклав Його у своєму новому гробі і, приваливши великий камінь до дверей гробу, відійшов. Великий камінь тяжкого горя лежав на душі у всіх розгублених і переляканих учеників Христових і в побожних жінок, що йшли за Христом ще з Галилеї, услуговуючи Йому.

Ті ж, що розпинали Сина Божого руками римських воїнів, добре пам'ятали Иого слова про те, що Він на третій день воскресне, тож, намагаючись не допустити до нього, добилися в Пилата дозволу стерегти гріб Його до третього дня, щоб ученики Його, прийшовши вночі, не вкрали Його і не сказали б народові: воскрес із мертвих (Матв. 27.64). Пилат дозволив, і первосвященики й фарисеї „забезпечили гріб, запечатавши камінь і приставивши сторожу" (Матв. 27, 66).

Але так як Народженням Своїм Христос не порушив нетління Діви, так і воскреснувши з мертвих, зберіг цілими печаті, і відчинив нам Райські двері, як оспівує Воскресіння Христове богонадхнений церковний поет Іоан Дамаскин (Після 5 канону Пасхи).

В таємничий момент Воскресіння Христового первосвященицько-фарисейська варта омертвіла, бо на гробі Спасителя стояла небесна, янгольська сторожа, що відвалила важкий камінь від дверей гробу і посвідчила про Воскресіння Христове жінкам-мироносицям, які вдосвіта принесли пахощі на похорон Христа. З темряви гробу Христового всьому світові засяяло Світло велике, і цього Світла не могла перемогти ніяка темрява віку цього". І світло в темряві світить, і темрява не обгорнула його" (Іоан 1,5).

(Закінчення на стор. 8-ій)

Визначна бандуристка з України виступить в Ню Йорку

Ню Йорк. — Українці Ню Йорку і околиць будуть мати нагоду почути перший раз бандуристку-віртуоза зі Львова, яка виступить зі своїм чоловіком піяністом-композитором Юрієм Олійником в Літературно-Мистецькому Клюбі в п'ятницю, 20-го квітня ц.р.

Оля Герасименко належить до молодого покоління бандуристів України. Музичну освіту почала у Львові, найперше в клясі фортепіяно. Коли Олі було 14 років, вона почала опановувати бандуру. Звуки бандури постійно лунали вдома, грав батько, її молодша сестра Оксана та його студенти. Свій непересічний талант Оля успадкувала від свого батька Василя Герасименка, професора

Оля Герасименко

(Закінчення на стор. 8-ій)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні (202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс)

Postmaster: Send address changes to:

Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і money orders виставляти на "Svoboda"

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Закарпатці не поступаються

Київські газети повідомили, що урядова комісія, яку очолює Є.П. Веліхов, зваживши всі умови і фактори пов'язані з проблемою будівництва в районі Закарпаття потужної радіольокаційної станції (РЛС), прийняла рішення припинити дальше будівництво і рекомендувала міністерству оборони СССР та закарпатському обласному виконавчому комітетові розглянути питання про можливість використання цього об'єкту в інтересах народногосподарських потреб области.

Шлях до цього рішення був довгий і тяжкий. Існувала також надмірна засекреченість цього об'єкту, небажання військових будівельників вступати у відвертий діялог з місцевим населенням і ценасторожувало, тим більше, що в області панувала й так містерійна хвороба облисіння дітей, з високою гарячкою й іншими фізичними комплікаціями. Впертість міністерства оборони призвели до серйозної політичної напружености, численних мітинґів, пікетування різних установ тощо. Населення Закарпаття було рішене боротися усіма доступними йому засобами, а мітинґи та демонстрації переходили у масові багатотисячні протести.

Будова станції коло села Пістрялове, Мукачівського району, була обговорена на незвичайній сесії закарпатської обласної Ради народних депутатів. Розглянувши висновки так званої позамісцевої комісії, яка не переконала населення в екологічній нешкідливості майбутньої РЛС, сесія прийняла рішення тимчасово припинити спорудження об'єкту і звернутися до центральних органів країни, тобто до уряду СССР в Москві, бо в Києві не могли цієї справи вирішити, з проханням створити нову, урядову комісію з авторитетних науковців, щоб вона наново переглянула проблему.

Незабаром з ініціятиви закарпатського обкому партії, в області було проведено своєрідний референдум, в ході якого, на численних зборах і мітинґах зібрано близько 800,000 підписів мешканців з вимогою припинити будівництво загадкової станції. На початку лютого в Москві була створена комісія на чолі з академіком Є.П. Веліховим. Спочатку вона працювала в Москві, а згодом — в області, безпосередньо на місці будівництва. В результаті цієї праці і опиту місцевого населення комісія, як вже було сказано, вирішила припинити дальше будівництво станції, не подаючи до загального відома, що і для якої цілі будували совєтські імперіялісти на Закарпатті.

Перемога наступила у висліді сконсолідованої акції населення, яке вже мало досить притаєних експериментів совєтської армії в Карпатах і катастрофального впливу від цих „підприємств" на здоров'я народу. Очевидно, населення Закарпаття з великою радістю прийняло рішення комісії і з полегшою відітхнуло.

Уляна Мазуркевич

ВИБОРИ В УКРАЇНІ

Займаю місце у літаку до Києва сповнена піднесення і сподівань. Їду в Україну перед першими демократичними виборами. Україна стоїть перед новим початком і я буду цього свідком...

На жаль, моє піднесення маліє, коли в Києві чую багато російської мови. Питаю російськомовних киян, якої вони національности. Коли відповідають, що вони українці, я докоряю їм, чому говорять російською мовою. Ці російськомовні українці оправдуються і запитують, де я навчилася так гарно говорити по-українськи. Відповідаю — в Америці...

У Києві на будівлях і навіть на деревах багато передвиборчих закликів й оголошень. Автобуси теж удекоровані передвиборчими афішами.

Серед частини населення можна завважити апатію до виборів. І коли я питаю прохожого, яка його реакція до виборів, він здебільшого махає руками і каже: „...Ніщо не зміниться, без огляду на те, хто виграє вибори, ми не будемо мати ковбаси на нашому столі".

Але є й інші, що думають інакше і вірять, що вибори можуть принести зміну. До цих належать члени Руху, Гельсінкської Групи, Товариства за Українську Мову, Об'єднання Зелений Світ, Спілки Української Незалежної Молоді і багато інших. Їхній демократичний маніфест закликає виборців України пам'ятати, що доля України залежна від них і що їхнім обов'язком є голосувати на кандидатів демократичного бльоку, бо... „від цього кого оберемо буде залежати чи Україна стане вільною, незалежною нацією..."

Зустрічаю на вулиці Києва Олександра Сергієнка, колишнього політв'язня, сина відомої української активістки Оксани Мешко, кандидата до українського Парляменту. Сергієнко стоїть із його виборчими помічниками біля великої афіші, що підтримує його плятформу. Довкола них стоїть гурт людей; одні завдають кандидатові питання, інші лиш прислуховуються.

У Києві можна завважити багато червоних прапорів із молотом і серпом. Вкінці бачу синьо-жовтий прапор, що майоріє на двоповерховому будинку. Тут головна кватира Рух-у. Будинок обліплений інформаційними бюлетенями про кандидатів, що їх схвалює демократичний бльок. У тому старому будинку знаходжу те за чим шукала. Тут відчувається збудження й енерґію у зв'язку із виборами.

Біля будинку — гурти людей. Вони дискутують над різними справами зв'язаними з виборами. Вузькі коридори і кімнати тісно заповнені людьми, спрагнених інформацій. Кандидати і їхні передвиборчі працівники приходять і відходять. Телефони не перестають дзвонити. Питання завжди це саме: на кого голосувати у даному районі.

Це збудження енергії переноситься на групи українських активістів, на нову українську інтеліґенцію, на молодих докторів, музиків, артистів. Вони діти колгоспу, тепер під тридцятку, розпачливо хочуть зміни. Вони — націоналісти. Вітають один одного словами: „Слава Україні — героям слава". Вони є кандидатами, вони є передвиборчими активістами, вони є — майбутнім...

Я мала щастя провести кілька днів з молодим подружжям, яке репрезентує нову Україну. Він є віолоністом в Українській Державній Симфонії, вона — артисткою. Вони сказали мені, що коли вона була студенткою, вона стидалася говорити по-українськи. Тепер вони відмовилися посилати свою дитину до українського передшкілля, бо там є дуже зрусифікована мова.

Виборчий процес для кандидата — це кошмар. У пересічному за одну позицію змагається 24 кандидати. У деяких районах число кандидатів досягає цифри — 36. Переможцем є кандидат, що здобуде 50 відс. голосів або більше. Якщо ніхто із кандидатів не здобуде 50 відс. голосів, хто буде переможцем вирішують додаткові вибори, що в них змагаються два кандидати, які у перших виборах здобули найбільшу кількість голосів.

Сам процес голосування такий: виборець отримує бальот, на якому є прізвища всіх кандидатів. Він бере цей бальот до виборчої будки і там викреслює прізвища кандидатів, за вийнятком прізвища кандидата, що його він хоче вибрати.

У день виборів репортери однієї телевізійної стації запросили мене з ними відвідати осередки. Ми їхали „веном" від осередку до осередку та випитували голосуючих про їхній вибір. У інтерв'ю відповідь була ясна: народ хоче зміни, хоч не дуже вірить, що якась зміна настане. Деякі із перепитуваних висловлювалися за самостійною Україною, інші оплакували трагедію Чорнобиля.

Ми запитували теж про неправильності у голосуванні. У кожному виборчому місці є обсерватор від Руху. Нам говорили про випадки, де один голосував за себе і теж за неприсутніх членів його родини.

(Закінчення на ст. 7-ій)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Яр. Климовський

Слухаючи поезій Остапа Тарнавського

Заходом 43-го Відділу СУА 24-го березня ц. р. у Філядельфії, у великій залі УОК Центру, відбувся авторський вечір остапа Тарнавського. Відкриваючи цей вечір, Анна Максимович, як голова згаданого Відділу СУА, передала керування програмою вечора Людмилі Чайківській.

У вступному слові д-р Леонід Рудницький накреслив силует Тарнавського як поета, прозаїка, есеїста, перекладача.

З черги попрошено на сцену д-ра Анатолія Погрібного, професора української літератури Київського університету. Дорогий і рідний серцю гість з України, якого рясними оплесками привітала авдиторія, передав привітання Остапові Тарнавському від Спілки Присьменників України при чому подарував йому свою монографію про Грінченка та вишиваний рушник, чим очевидно зворушив поета. Це була воістину зворушлива сцена єднання наших письменників із рідної землі з українським письменником, товаришем по перу у вільному світі. Між іншим проф. А. Погрібний обзнайомлений до деякої міри з поезією Тарнавського, бо читав зразки її, що були поміщені в журналі Спілки письменників України „Жовтень" (Ч. 12-те, грудень 1989).

У цьому журналі Остапові Тарнавському відступлено окремий графічно прикрашений розділ п.з. „Білі вежі", що складається з 15-ох віршів. Там же і світлина поета та короткий перебіг його життя і творчости в прихильному тоні пера Миколи Ільницького.

• • •

Остап Тарнавський очевидно більше зрадів би появою рецензії літературознавця чи пак літературного критика, який фахово й аналітично підійшов би до його плідної довголітньої письменницької творчости, та заки це станеться, як відгук на його авторський вечір, хай послужать мої враження звичайного звітодавця „любителя поезії", як поет висловився про мене, при чому проілюструю текст кількома строфами деяких його творів.

У першій точці програми, з читанням віршів поета виступила Евдокія Дичко-Блавацька. Почала „Молитвою за поляглих". У черговому вірші „Голос із чужини" нам пригадалась картина, що наче з-за туману виринула перед нашими очима.

І вози, і вагони, і люди —
клекотіли колеса у такт;
колисали наш смуток
у грудях,
застеляли сльозами наш
тракт.

Мистецькою подачою слова, акторка донесла до слухача драматичний образ утікачів у „нікуди", що їх майстерно накреслив поет. Майстерність картини в тому, що ми сприймаємо її не лише зором, але ще вслухуємося в клекіт возів, вагонів і гамір людей.

Володимир Шашаровський, читаючи „Оксану", показав, наче на фільмовій плівці декілька мистецьких цікавих картин. Одну з них зацитуємо:

Вбігали в хату люті;
гайдамаки —
минулих днів невмовклива
луна
і Україна, наче цвітом
маків,
повстаннями зривалась,
вогняна.

З черги В. Шашаровський прочитав „Недокінчену дискусію". Тут слід сказати, що проза не конденсована, а в ширших обрисах підходить до зведення в один образний шар понять, явищ, не згадуючи самої дії, тому прозовий твір не так то легко читати, та все ж він як актор і режисер із стажем, уміло втілювався в персонажі цього твору, що вони нам увижались наче живі.

Опісля Ліза Чепіль переплела мистецьке слово виконанням пісеньок у супроводі Лесі Рудий — „З весною", слова: Остап Тарнавський, музика: Євген Козак, „Львів", слова Оля Селезінка-Гаєцька, музика Ірина Чума і „Галицьке містечко", слова Леся Лисак, музика Юрій Лаврівський.

У Лізи Чепіль подиву гідно звучить її настроєва пісенька як „во врем'я оно". По-моєму її пісенька тепер у неї ще більше зискала на інтерпретації тексту.

Дозволю собі переплести свою думку про виконавців, щоб сказати дещо про поета Остапа Тарнавського, вечір якого був чи не найбільш успішний під усіми поглядами з усіх таких вечорів, що відбувались у Філядельфії.

Про поезію Тарнавського можна висловитись дуже коротко: вона естетична насолода для читачів, (не згадуючи віршолюбів), та все ж оце твердження слід умотивувати. Його слово виплекане й динамічне, бо справа в тому „яке уявлення воно збуджує", що наголошує Ф. Шіллер у своїй „Естетиці". В Тарнавського поезії слідні — глибокий інтелектуалізм і душевні піднесення.

Хай куряви стовпом
здійметься туга
туди — у голубінь, у землі
світлих мрій:
у край, в якій душа самітня
знайде друга
й вулканом виллє спів,
призбираний у ній.

Не без того, що звертає увагу на евфонію. Хто ж бо з нас не любить милозвучности вірша? Часто-густо в його віршах натрапляємо на психологічні моменти та філософські роздуми з дидактичною ноткою.

Хай гордо слово
прозвучить: людина!
Хтось скаже: хто людині
ворог-кат?
Хто їй приносить зло?
Хто винен,

(Закінчення на стор. 6-ій)

Микола Світуха

КОНҐРЕС ВІЛЬНОЇ ЕСТОНІЇ

Коли увага цілого світу була спрямована в березні цього року на Вільнюс, де Верховна Рада Литви святочно проголосила реставрацію суверенности Литовської республіки, опираючись на історичний акт незалежности Литви з 16-го лютого 1918 року, в тих самих днях в столиці Естонії Таллі ні відбувалася не менше історично вагома подія — сесія нововибраного Конґресу Вільної Естонії. Щоб забезпечити леґальність Конґресу, як законного речника естонського народу і верховного законодатного тіла держави, були переведені всенародні вибори, в яких мали право брати участь лише колишні громадяни вільної Естонії з-перед 1940 року або ті, які могли доказати що вони є нащадками колишніх громадян. З-поміж поверх 700,000 осіб, які зареєструвалися на списках Громадського виборчого комітету як повноправні громадяни Естонії, у виборах депутатів Конґресу взяло участь близько 600,000 осіб. В такий спосіб забезпечено леґітимність депутатів як представників корінного населення Естонії та виключено від участи у виборах громадян СССР і інші національності, які тепер живуть в Естонії.

За офіційною статистикою, на 1,600,000 населення у межах теперішньої Естонської ССР живе 30.3 відс. росіян, 3.1 відс. українців, 1.6 відс. білорусів та інші національні меншості. Отож враховуючи, що майже 40 відс. населення не є корінними естонцями та що біля 25 відс. населення є неповнолітніми, треба зробити висновок, що вибори до Конґресу Естонії були дійсно репрезентативним висловом естонського народу.

Головними рішеннями дводенних нарад 11-12-го березня, які відбувалися в будинку, де до 1940 року відбував свої наради естонський парлямент, і в яких брало участь 499-ох умандатованих депутатів, було проголошення ряду декляpацій та вибір постійної Президії яка буде виконним органом Конґресу Естонії. Найважливішими деклярaціями Конґресу були:

1. Маніфест до всіх урядів і народів світу, яким проголошено бажання естонського народу реставрувати суверенну Естонську республіку після 50-ох років окупації.

2. Декляpація про „де факто" реставрацію влади, основаної на акті суверенности Естонської республіки з 24-го лютого 1918 року, на конституції Естонської республіки та на умовах мирного дововору поміж Естонією і Москвою з 2-го лютого 1920 року.

3. Звернення до Конґресу Народних Депутатів СССР із домаганням визнати нелеґальним прилучення Естонії до СССР у 1940 році, беручи до уваги факт що, рішенням цього ж Конґресу Народних Депутатів з 24-го грудня 1989 року, таємний протокол залучений до горезвісного пакту Молотова-Ріббентропа з 23-го серпня 1939 року був визнаний неправосильним і тому всі дальші акти, які виникали з цього протоколу, неважні з погляду міжнародного права.

4. Меморандум до 35-ти держав Гельсінкської Конференції Безпеки і Співпраці в Европі, вимагаючи закінчення окупації Естонії, поставлення справи незалежности Балтійських країн на порядок нарад Гельсінкської Конференції (т.зв. Гельсінкі II заплянованої на листопад 1990 року) і відшкодування для Естонії за втрати за 50 років совєтської окупації.

5. Звернення до генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй (ООН) з проханням включити питання реставрації суверенности Естонської республіки в програму нарад сесії генеральної Асамблеї ООН, яка має початися 18-го вересня 1990 року.

До часу звільнення Естонії з-під окупації та скликання Конституційної Асамблеї, Конґрес Естонії уважає себе носієм верховної влади республіки і, як такий, єдиний має мандат рішати про її міжнародний правний статус. Конґрес уважає Верховну Раду Естонської ССР та інші теперішні республіканські установи нічим іншим як місцевими адміністраційними органами совєтської окупаційної влади. Для забезпечення суспільного порядку і миру процес поступового передання влади повинен відбутися в присутності міжнародних обсерваторів з допомогою військових відділів невтральних країн.

Ані республіканські вибори в Естонії 18-го березня ц.р., леґальною основою яких була конституція ССCР, ані декляpація нової Верховної Ради Естонської ССР з 30-го березня ц.р., заперечуючи леґальність совєтської влади на території Естонії та проголошуючи переходовий період, не змінили важливости, з погляду міжнародного права, самого факту відбуття Конґресу Естонії як нового леґального спадкоємця конституції демократичної Естонської республіки з-перед 1940 року. Конґрес поставив своїми головними завданнями реставрацію майбутньої Конституційної Асамблеї Естонії шляхом вільних виборів під наглядом невтральних міжнародних обсерваторів, назначення суверенного уряду держави і переведення виборів президента вільної Естонської республіки.

Актом створення Конґресу Вільної Естонії цей нечисленний, але державно вироблений народ видав голосний заклик до цілого світу підтримати його законні стремління до відновлення повної суверенности. Використовуючи всі можливі леґальні засоби в змагу за державність, естонці розраховують на природні симпатії спільноти вільних народів в свідомості, що лише за сьогоднішніх умов внутрішньої дестабілізації внутрі совєтської імперії вони можуть мати реальні шанси реставрації державної суверенности.

Хоч естонці і литовці змагаються за цю саму ціль, їхня тактика відмінна. Тактику естонців характеризує наголос на респект супроти міжнародного права і міжнародних договорів, більш детальне підготування звернень до різних міжнародних установ і держав вільного світу та явне намагання уникнути безпосередню конфронтацію з окупаційним режимом Москви. Естонці дали добрий приклад іншим поневоленим Москвою народам, що відновлення суверенности вимагає детального плянування, зрівноваженого підходу і якнайширших заходів, щоб здобути симпатії великої сім'ї впливових народів світу. Вони заслуговують на повну підтримку з нашої сторони.

Юрій Лашкевич

УКРАЇНСЬКА ЛАСТІВКА — У СТАРОВИННОМУ КРАКОВІ

Гураганний вітер змін, що пронісся торік над Східньою Европою, докорінно змінив політичний клімат у багатьох країнах комуністичного світу. Особливо відчутні ці зміни у Польщі, де ще недавно кожний виступ проти офіційної політики уряду, продиктованої з Кремля, вважався зрадою національних інтересів. Нині багато поляків усвідомлюють, що „без вільної України не може бути вільної Польщі".

Польща — країна, де здавна проживає багато українців. Нині їх голос починає звучати з новою силою. Підтвердженням цього є, наприклад, обрання українця — професора Ягеллонського університету в Кракові д-ра Володимира Мокрого — послом до сойму від „Солідарности". За всю післявоєнну історію країни це перший випадок, коли у парляменті Польщі засідає українець.

Важливою подією, яка викликала уже певний резонанс, є створення у Кракові 21-го червня минулого року Фундації імени св. Володимира, хрестителя Київської Руси. Це теж свідчить про відродження у Польщі українського культурного і наукового життя.

Створення Фундації є завершенням багаторічних старань професора україністики Ягеллонського університету д-ра Володимира Мокрого, відомого поборника українських справ у Польщі.

Ім'я д-ра В. Мокрого відоме й українцям З'єднаних Стейтів Америки. У жовтні минулого року він був запрошений до Вашінгтону на святкування 25-річчя відкриття пам'ятника Т. Шевченкові у столиці ЗСА і виступив там з промовою. Зустрічався і з українцями Ню Йорку. У вересні 1989 року у складі представників „Солідарности" він брав участь як делеґат в установчому з'їзді Народного Руху України за перебудову, що відбувся в Києві.

Все почалося з того, що д-р В. Мокрий у 1987 році одержав у Римі міжнародну нагороду Фундації ім. Івана Павла II за „суспільно-моральну діяльність у справі зрозуміння і зближення між поляками і українцями, що має вагоме значення для майбутности Центральної Европи, а також за важливі наукові досягнення, які вказують на християнське коріння української культури". Грамоту краківський науковець залишив собі, а грошову нагороду повністю пожертвував на закладення Фундації, названої іменем св. Володимира, хрестителя Київської Руси. Вона і була основою, першим внеском для нового починання — плоду багаторічних мрій д-ра В. Мокрого і, за його задумом, повинна стати своєрідним центром дальшого розвитку й популяризації української мови, історії, релігії, традицій, а також послужити зміцненню стосунків між двома слов'янськими народами — українським і польським.

Під час перебування у З'єднаних Стейтах засновник Фундації так окреслив свої пляни і завдання: „Я хотів би, щоб ця Фундація стала всенародною, щоб вона служила не тільки для українців у Польщі, але й в цілому світі". Він має надію, що це починання сприятиме відродженню українців, піднесе їх престиж у Польщі.

Як виглядатиме робота Фундації і що входитиме в її функції?

Перш за все, буде створений власний архів для збирання й опрацювання документів, зв'язаних з історією, культурою, мистецтвом та з історією Української Греко-Католицької і Української Православної Церков у сучасній і колишній Польщі. Новостворена організація займатиметься охороною і реставрацією пам'яток української духовної та матеріяльної культури, в першу чергу церков, каплиць, цвинтарів, хрестів, ікон тощо. Плянується створити професійні секції для дослідження історії та культури українських реґіонально-етнографічних груп Підляшшя, Холмщини, Любачівщини, Надсяння, Бойківщини, а особливо Лемківщини. Про результати досліджень секції повідомлятимуть громадськість через власні газети, квартальники, а також видаватимуть відповідні збірники з історії цих реґіонів чи окремих міст і сіл, альбоми, календарі, каталоги організованих виставок. Звичайно, без власної друкарні тут не обійтися.

У пляни Фундації входить створення бібліотеки для збирання відповідних видань, що виходять в Україні і діяспорі, створення музейної залі та ґалереї для виставок українського мистецтва. Велика увага буде приділена збиранню фотографій, магнетофонних та відеозаписів зі спогадами з часів Другої світової війни, про виселення українців у 1945-1947 роках, про концтабір у Явожні, а також професійної документації важливіших наукових, релігійних і культурних подій у житті українців та розповсюдження цих записів в Україні і діяспорі.

Фундація фінансуватиме дослідження з української історії та культури, надаватиме стипендії та нагороди дослідникам, літераторам, артистам.

Співпраця з українськими науковими, культурними й релігійними центрами „в Україні і не в Україні" — це теж один з пунктів, що входить у пляни нового починання.

Безперечно, треба подбати і про готельні кімнати для наукових працівників, дослідників, стипендистів та гостей з України і діяспори.

Як бачимо, пляни Фундації ім. св. Володимира — багатогранні, захоплюючі, маштабні, але вони вимагають і великих фінансових коштів, яких у Фундації покищо нама.

Тішить, правда, те, що Фундація розв'язала не менш складну проблему приміщення і нині має, як кажуть, дах над головою — будинок у самому центрі Кракова. Його відпустила Митрополітальна капітула. Митрополит Краківської архиепархії кардинал Францішек Махарський і члени капітули доброзичливо поставилися до ідеї створення Фундації і протягом 25 років не будуть брати ренти за вживання будинку, який має площу коло 2,000 кв.м. На жаль, будинок потребує ремонту. І хоч ремонт коштуватиме набагато дешевше, ніж треба було б заплатити за ренту протягом 25 років, однак потреби на ремонт і розгортання статутної діяльности будуть настільки великі, що управа і Рада Фундації змушені звернутися до всіх, кому близькі ідеї Фундації, з проханням про фінансову допомогу, яку можна надсилати на конто: Bank Przemysłowo-Handlowy, VI oddział, nr. 323431 — 1645 — 132 — 3, Fundacja św. Włodzimierza, chrzciciela Rusi Kijowskiej, Kraków, Polska — Poland.

Фундація просить також присилати різні документи, книжки, взагалі все, що зв'язане з історією та життям українців, на адресу: Fundacja św. Włodzimierza, chrzciciela Rusi Kijowskiej, ul. Kanonicza 15, Kraków, Polska — Poland.

У ЗСА прихильники Фундації відкрили конто у кредитівці „Самопоміч" в Ню Йорку: St. Volodymyr Foundation Fund at Shevchenko Scientific Society, c/o Self Reliance Federal Credit Union, 108 Second Ave., New York, N.Y. 10007 Account No. 15538-00.

Пожертви можна відтягати від податку.

(Закінчення на ст. 7-ій)

ДЕПУТАТИ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УССР

В газеті „Радянська Україна" з 13-го березня опубліковано список народних депутатів Української ССР, обраних 4-го березня. В тій же газеті з 24-го березня опубліковано список депутатів Верховної Ради УССР, обраних додатковим голосуванням 18-го березня цього року. Прізвища відомих нам депутатів від Демократичного Бльоку позначені зіркою. Насправді їх має бути більше, бо з України повідомляють, що демократи здобули не менше третини місць, однак досі не надійшли уточнення, хто ще належить до Демократичного Бльоку.

• Алтунян Генріх Ованесович, слюсар підприємства „Кінотехпром", безпартійний, проживає в м. Харкові. Від Київської виборчої округи ч. 370 Харківської області.

Ананьєв Володимир Іванович, заступник голови Державного планового комітету УССР, член КПСС, проживає в м. Києві. Від Ямпільської виборчої округи ч. 354 Сумської області.

Андріяка Олександр Олександрович, перший секретар Ірпінського міськкому Компартії України, член КПСС, проживає в м. Києві. Від Ірпінської виборчої округи ч. 212 Київської області.

Аптер Яків Михайлович, директор Керченського металургійного заводу ім. Войкова, член КПСС, проживає в м. Керчі. Від Керченської виборчої округи ч. 246 Кримської області.

Артеменко Микола Михайлович, генеральний директор науково-виробничого об'єднання „Сад", директор Мліївського науково-дослідного інституту садівництва Лісостепу УССР ім. Л. П. Симиренка, член КПСС, проживає в с. Мліеві Городищенського району. Від Шполянської виборчої округи ч. 429 Черкаської області.

Архіпова Ганна Григорівна, перший секретар Славутського міськкому Компартії України, член КПСС, проживає в м. Славуті. Від Славутської виборчої округи ч. 406 Хмельницької області.

Асєєв Герман Степанович, директор Ніжинського заводу сільськогосподарського машинобудування „Ніжинсільмаш", член КПСС, проживає в м. Ніжині. Від Ніжинської міської виборчої округи ч. 440 Чернігівської області.

Багров Микола Васильович, перший секретар Кримського обкому Компартії України, член КПСС, проживає в м. Симферополі Кримської області. Від Нижньогірської виборчої округи ч. 255 Кримської області.

Баталов Валерій Гаязович, редактор Острозької районної газети „Зоря комунізму", член КПСС, проживає в м. Острозі Рівенської області. Від Здолбунівської виборчої округи ч. 338 Рівенської області.

Батюшко Стефан Васильович, старший викладач Харківського вищого військового авіаційного училища льотчиків ім. двічі Героя Совєтського Союзу С. І. Грицевця, член КПСС, проживає в м. Харкові. Від Орджонікідзевської виборчої округи ч. 374 Харківської області.

• Бедь Віктор Васильович, адвокат Тячівської юридичної консультації, член ВЛКСМ, проживає в м. Тячеві Закарпатської області. Від Тячівської виборчої округи ч. 176 Закарпатської області.

Білоблоцький Микола Петрович, другий секретар Черкаського обкому Компартії України, член КПСС, проживає в м. Черкасах. Від Жашківської виборчої округи ч. 421 Черкаської області.

• Бойко Богдан Федорович, старший викладач катедри філософії і політичної економії Тернопільського педінституту ім. Я. Галана, безпартійний, проживає у м. Тернополі. Від Підволочиської виборчої округи ч. 361 Тернопільської області.

Борейко Михайло Степанович, перший секретар Коростишівського райкому Компартії України, член КПСС, проживає в м. Коростишеві Житомирської області. Від Коростишівської виборчої округи ч. 161 Житомирської області.

Борщенко Ігор Олександрович, керівник підліткового військово-патріотичного клюбу „Шараві", м. Могилів-Подільський, член КПСС, проживає в м. Могилеві-Подільському. Від Могилів-Подільської виборчої округи ч. 27 Вінницької області.

Буляндa Олександр Олексійович, генеральний директор Маріупольського металургійного комбінату „Азовсталь", член КПСС, проживає в м. Маріуполі Донецької області. Від Маріупольсько-Орджонікідзевської виборчої округи ч. 137 Донецької області.

Бабанський Юрій Васильович, член військової ради — начальник політвідділу Західної прикордонної округи Комітету державної безпеки СССР, член КПСС, проживає в м. Києві. Від Турійської виборчої округи ч. 48 Волинської області.

Бабій Дмитро Васильович, директор радгоспу ім. Шевченка Сокирянського району, член КПСС, проживає в м. Сокирянах. Від Кельменецької виборчої округи ч. 434 Чернівецької області.

Бадов Володимир Федорович, горновий доменної печі доменного цеху ч. 2 Криворізького металургійного комбінату ім. Леніна, член КПСС, проживає в м. Кривому Розі. Від Кривбасівської виборчої округи ч. 92 Дніпропетровської області.

Базілянський Лев Леонідович, директор шахтоуправління „Ворошиловське" виробничого об'єднання „Ровенькиантрацит", член КПСС, проживає в м. Ровеньки. Від Ровеньківської виборчої округи ч. 61 Ворошиловградської області.

Байрака Михайло Миколайович, заступник генерального директора Криворізького металургійного комбінату ім. Леніна, член КПСС, проживає в м. Кривому Розі. Від Дзержинської виборчої округи ч. 89 Дніпропетровської області.

Баландюк Микола Степанович, начальник цеху виробничого об'єднання „Придніпровський хемічний завод", член КПСС, проживає в м. Дніпродзержинську. Від Баглійської виборчої округи ч. 84 Дніпропетровської області.

Бандура Анатолій Іванович, Начальник Азовського морського пароплавства, член КПСС, проживає в м. Маріуполі. Від Маріупольсько-Приморської виборчої округи ч. 138 Донецької області.

Бандурка Олександр Маркович, начальник управління внутрішніх справ виконавчого комітету Харківської обласної Ради народних депутатів, член КПСС, проживає в м. Харкові. Від Дергачівської виборчої округи ч. 388 Харківської області.

Барабаш Олександр Леонідович, начальник технологічного бюро цеху номер 6 заводу „Електрон", безпартійний, проживає в м. Кривому Розі. Від Жовтоводської виборчої округи ч. 87 Дніпропетровської області.

• Батіг Михайло Іванович, редактор львівської обласної газети „Ленінська молодь", член КПСС, проживає в м. Львові. Від Буської виборчої округи ч. 270 Львівської області.

Башкіров Михайло Володимирович, голова ради державно-кооперативного об'єднання „Миколаївоблагропромрада", член КПСС, проживає в селищі міського типу (смт) Березнегувате Миколаївської області. Від Снігурівської виборчої округи ч. 292 Миколаївської області.

Біденний Василь Костянтинович, голова колгоспу ім. Леніна, Вижницького району, член КПСС, проживає в с. Луківці Вижницького району. Від Вижницької виборчої округи ч. 432 Чернівецької області.

Білий Василь Павлович, другий секретар Дубнівського міськкому Компартії України, член КПСС, проживає в с. Рачині Дубнівського району. Від Дубнівської виборчої округи ч. 334 Рівенської області.

Білий Леонід Савелійович, бригадир ремонтної бригади Мелітопольського заводу „Автокольорлит", безпартійний, проживає в м. Мелітополі. Від Мелітопольської виборчої округи ч. 193 Запорізької області.

Білоусенко Олександр Федорович, перший заступник голови виконавчого комітету Запорізької обласної Ради народних депутатів — начальник Головного планово-економічного управління, член КПСС, проживає в м. Запоріжжі. Від Токмацької виборчої округи ч. 188 Запорізької області.

Богатирьова Раїса Василівна, заступник головного лікаря Краматорської центральної міської лікарні, член КПСС, проживає в м. Краматорському. Від Краматорської виборчої округи ч. 127 Донецької області.

• Бойко Вадим Леонідович, старший редактор головної редакції програм для молоді Українського телебачення, член ВЛКСМ, проживає в м. Києві. Від Кременчуцько-Автозаводської виборчої округи ч. 320 Полтавської області.

Бойко Іван Васильович, другий секретар Чернівецького міськкому Компартії України, член КПСС, проживає в м. Чернівцях. Від Першотравневої виборчої округи ч. 431 Чернівецької області.

Бойко Іван Григорович, голова Кам'янсько-Дніпровського райкому профспілки працівників агропромислового комплексу, член КПСС, проживає в м. Кам'янці-Дніпровській. Від Кам'янсько-Дніпровської виборчої округи ч. 192 Запорізької області.

Бойко Катерина Володимирівна, генеральний директор Черкаського виробничого швейного об'єднання, член КПСС, проживає в м. Черкасах. Від Придніпровської виборчої округи ч. 416 Черкаської області.

Бондаренко Анатолій Дмитрович, голова виконавчого комітету Сумської обласної Ради народних депутатів, член КПСС, проживає в м. Сумах. Від Лебединської виборчої округи ч. 351 Сумської області.

Бондаренко Віктор Олександрович, завідуючий катедрою хірургії Українського інституту вдосконалення лікарів, член КПСС, проживає в м. Харкові. Від Фрунзенської виборчої округи ч. 377 Харківської області.

Бондаренко Віктор Степанович, директор хемічного заводу ім. Петровського, м. Петровське, член КПСС, проживає в м. Петровському. Від Антрацитівської виборчої округи ч. 66 Ворошиловградської області.

Бондарєв Валерій Петрович, перший секретар Овруцького райкому Компартії України, член КПСС, проживає в м. Овручі. Від Овруцької виборчої округи ч. 164 Житомирської області.

• Бондарчук Андрій Іванович, кореспондент газети „Правда Украины" по Волинській і Рівенській областях, член КПСС, проживає в м. Луцьку. Від Горохівської виборчої округи ч. 44 Волинської області.

Борзих Олександер Іванович, директор радгоспу „40 років Жовтня" Слов'яносербського району, член КПСС, проживає в с. Хорошому Слов'яносербського району. Від Кам'янобрідської виборчої округи ч. 53 Ворошиловградської області.

Бортник Володимир Федорович, начальник головного управління матеріяльнотехнічного постачання Державного агропромислового комітету Української ССР, член КПСС, проживає в м. Києві. Від Ізяславської виборчої округи ч. 411 Хмельницької області.

Будько Валентин Семенович, перший секретар Народицького райкому Компартії України, член КПСС, проживає в смт. Народичах. Від Малинської виборчої округи ч. 163 Житомирської області.

Бутенко Анатолій Іванович, перший заступник голови виконавчого комітету Одеської обласної Ради народних депутатів, член КПСС, проживає в м. Одесі. Від Іванівської виборчої округи ч. 310, Одеської області.

• Валеня Іван Юрійович, завідуючий науково-дослідним відділом Харківського авіяційного інституту ім. М. Є. Жуковського, член КПСС, проживає в м. Харкові. Від Комсомольської виборчої округи ч. 372 Харківської області.

Ванєєв Геннадій Іванович, професор Чорноморського вищого військово-морського училища ім. П. С. Нахімова, член КПСС, проживає в м. Севастополі. Від Гагарінської виборчої округи ч. 238 м. Севастополя.

Васильєв Василь Іванович, гірничий робітник очисного вибою шахти ім. Стаханова виробничого об'єднання „Красноармійськвугілля", член КПСС, проживає в м. Димитрові. Від Красноармійської міської виборчої округи ч. 129 Донецької області.

Васильєва Галина Іванівна, директор Білоцерківського комбінату „Будіндустрія", член КПСС, проживає в м. Білій Церкві. Від Білоцерківської міської виборчої округи ч. 208 Київської області.

Васін Євген Михайлович, начальник Полтавського тепловозоремонтного заводу, член КПСС, проживає в м. Полтаві. Від Ленінської виборчої округи ч. 316 Полтавської області.

Веретенніков Віктор Олександрович, генеральний директор виробничого молочного комбінату „Придніпровський", член КПСС, проживає в м. Дніпропетровському. Від Індустріяльної виборчої округи Дніпропетровської області.

Виноградський Максим Павлович, начальник відділу внутрішніх справ виконавчого комітету Ленінської районної Ради народних депутатів м. Миколаєва, член КПСС, проживає в м. Миколаєві. Від Ленінської виборчої округи ч. 282 Миколаївської області.

Воєвода Микола Трохимович, директор Канівського електромеханічного заводу „Магніт", член КПСС, проживає в селі Литвинцях Канівського району. Від Канівської виборчої округи ч. 418 Черкаської області.

Воробйов Олександр Миколайович, інженер-технолог-програміст Сумського машинобудівного науково-виробничого об'єднання ім. М. Фрунзе, член КПСС, проживає в м. Сумах. Від Ковпаківської виборчої округи ч. 343 Сумської області.

Воробйов Олександр Костянтинович, секретар Запорізького обкому Компартії України, член КПСС, проживає в м. Запоріжжі. Від Пологівської виборчої округи ч. 194 Запорізької області.

• Віцяк Павло Іванович, завідуючий відділом охорони здоров'я виконавчого комітету Волинської обласної Ради народних депутатів, член КПСС, проживає в м. Луцьку Волинської області.

• Влох Орест Григорович, завідуючий катедрою Львівського державного університету ім. І. Франка, член КПСС, проживає в м. Львові. Від Ленінської виборчої округи ч. 258 Львівської області.

• Волковецький Степан Васильович, доцент Івано-Франківського інституту нафти і газу, безпартійний, проживає в м. Івано-Франківському. Від Долинської виборчої округи ч. 200 Івано-Франківської області.

Волощук Михайло Юрійович, перший секретар Закарпатського обкому Компартії України, член КПСС, проживає в м. Ужгороді Закарпатської області. Від Слов'янської виборчої округи ч. 175 Закарпатської області.

Габор Іван Михайлович, перший секретар Рахівського райкому Компартії України,. член КПСС, проживає в м. Рахові Закарпатської області. Від Рахівської виборчої округи ч. 164 Закарпатської області.

Глуховський Анатолій Якович, голова виконавчого комітету Дунаєвецької районної Ради народних депутатів, член КПСС, проживає в м. Дунаївцях Хмельницької області. Від Дунаєвецької виборчої округи ч. 410 Хмельницької області.

• Голубець Михайло Андрійович, керівник Львівського відділення інституту ботаніки ім. М. Г. Холодного АН УССР, член КПСС, проживає в м. Львові. Від Калуської виборчої округи ч. 198 Івано-Франківської області.

Гаврилов Анатолій Васильович, начальник відділу державтоінспекції відділу внутрішніх справ виконавчого комітету Роздольненської районної Ради народних депутатів, член КПСС, проживає в смт. Роздольному. Від Роздольненської виборчої округи ч. 256 Кримської області.

Гайовий Володимир Максимович, голова Комісії партійної контролі при ЦК КПУ, член КПСС, проживає в м. Києві. Від Червоноармійської виборчої округи ч. 168 Житомирської області.

• Гайсінський Юрій Олександрович, прокурор Московського району м. Харкова, член КПСС, проживає в м. Харкові. Від Московської виборчої округи ч. 373 Харківської області.

Галас Іван Іванович, перший секретар Іршавського райкому Компартії України, член КПСС, проживає в м. Іршаві. Від Іршавської виборчої округи ч. 171 Закарпатської області.

Гальцев Павло Сазонтійович, голова колгоспу „Більшовик" Білгород-Дністровського району, член КПСС, проживає в с. Миколаївці Білгород-Дністровського району. Від Білгород-Дністровської виборчої округи ч. 303 Одеської області.

Гаяжа Микола Олексійович, голова колгоспу ім. Горького Сахновщинського району, член КПСС, проживає в с. Лебедівці Сахновщинського району. Від Первомайської виборчої округи ч. 391 Харківської області.

Герасименко Станіслав Дмитрович, голова колгоспу „Путь Ильича" Красноармійського району, член КПСС, проживає в селі Миколаївці Красноармійського району. Від Красноармійської виборчої округи ч. 149 Донецької області.

• Герц Іван Іванович, голова правління асоціації організації орендарів „Закарпатліс", член КПСС, проживає в м. Ужгороді. Від Перечинської виборчої округи ч. 173 Закарпатської області.

Гатьман Вадим Петрович, голова правління Українського республіканського банку Агропромбанку СССР, член КПСС, проживає в м. Києві. Від Уманської виборчої округи ч. 425 Черкаської області.

Гоменюк Іван Артемович, голова виконавчого комітету Запорізької районної Ради народних депутатів, член КПСС, проживає в м. Запоріжжі. Від Запорізької виборчої округи ч. 191 Запорізької області.

Гопей Іван Олександрович, голова виконавчого комітету Полтавської обласної Ради народних депутатів, член КПСС, проживає в м. Полтаві. Від Карлівської виборчої округи ч. 326 Полтавської області.

• Горинь Богдан Миколайович, науковий працівник Львівського історичного музею, безпартійний, проживає в м. Львові. Від Жидачівської виборчої округи ч. 272 Львівської області.

• Горинь Михайло Миколайових, не працює, безпартійний, проживає в м. Новояворівське Львівської області. Від Залізничної виборчої округи ч. 260 Львівської області.

• Горохівський Леон Теодорович, не працює, безпартійний, проживає в м. Тернополі. Від Бережанської виборчої округи ч. 356 Тернопільської області.

• Гринів Ігор Олексійович, секретар Львівського міськкому ЛКСМ України, член КПСС, проживає в м. Львові. Від Нестерівської виборчої округи ч. 276 Львівської області.

Гришко Михайло Васильович, тимчасово не працює, член КПСС, проживає в м. Чернігові. Від Бахмацької виборчої округи ч. 442 Чернігівської області.

Гуренко Станіслав Іванович, другий секретар ЦК Компартії України, член КПСС, проживає в м. Києві. Від Іванківської виборчої округи ч. 219 Київської області.

Гавриленко Микола Методійович, заступник міністра геології СССР, начальник головного координаційного геологічного управління „Укргеологія", член КПСС, проживає в м. Києві. Від Свердловської виборчої округи ч. 63 Ворошиловградської області.

• Гнаткевич Юрій Васильович, завідуючий катедрою Київського політехнічного інституту, безпартійний, проживає в м. Києві. Від Індустріяльної виборчої округи ч. 8 м. Києва.

• Голобородько Олександр Миколайович, директор Харківської виробничої кооперативи „Інструмент", член КПСС, проживає в м. Харкові. Від Червонозаводської виборчої округи ч. 378 Харківської області.

• Головатий Сергій Петрович, старший науковий співробітник інституту соціяльних та економічних проблем зарубіжних країн АН УССР, член КПСС, проживає в м. Києві. Від Сирецької виборчої округи ч. 18 м. Києва.

Головач Володимир Михайлович, гірничий робітник очисного вибою шахти ім. В. Р. Менжинського виробничого об'єднання „Первомайськвугілля", член КПСС, проживає в м. Первомайському. Від Первомайської виборчої округи ч. 60 Ворошиловградської області.

Головейко Микола Якович, завідуючий відділом Фізико-хемічного інституту ім. О. В. Богацького АН УССР м. Одеса, безпартійний, проживає в м. Одесі. Від Київської виборчої округи ч. 296 Одеської області.

Головко Юрій Петрович, машніст локомотиву Нікопольського локомотивного депо, безпартійний, проживає в м. Нікополі. Від Нікопольської виборчої округи ч. 96 Дніпропетровської області.

Гордієнко Анатолій Леонтійович, керуючий трестом „Харківгазкомунбуд", член КПСС, проживає в м. Харкові. Від Ізюмської виборчої округи ч. 379 Харківської області.

Горіх Едуард Олексійович, генеральний директор виробничого об'єднання „Автоскладальний завод", член КПСС, проживає в м. Одесі. Від Ленінської виборчої округи ч. 293 Одеської області.

Грабін Володимир Володимирович, другий секретар Сумського обкому Компартії України, член КПСС, проживає в м. Сумах. Від Глухівської виборчої округи ч. 344 Сумської області.

Гребенченко Леонід Григорович, директор Горлівського фурнітурного заводу, член КПСС, проживає в м. Горлівці. Від Горлівсько-Калінінської виборчої округи ч. 118 Донецької області.

• Гринів Євген Андрійович, завідуючий відділом інституту суспільних наук АН УССР, м. Львів, член КПСС, проживає в м. Львові. Від Дрогобицької виборчої округи ч. 271 Львівської області.

Гринчук Іван Адамович, завідуючий автогаражем колгоспу ім. Першого травня Погребищенського району, член КПСС, проживає в с. Новофастові Погребищенського району. Від Погребищенської виборчої округи ч. 35 Вінницької області.

• Гриньов Володимир Борисович, завідуючий катедрою Харківського політехнічного інституту ім. В. Леніна, член КПСС, проживає в м. Харкові. Від Індустріяльної виборчої округи ч. 369 Харківської області.

Грицай Іван Трохимович, голова виконавчого комітету Миколаївської обласної Ради народних депутатів, член КПСС, проживає в м. Миколаєві. Від Миколаївської виборчої округи ч. 290 Миколаївської області.

Грищенко Іван Михайлович, перший секретар Кролевецького райкому Компартії України, член КПСС, проживає в м. Кролевці. Від Кролевецької виборчої округи ч. 350 Сумської області.

• Гудима Олександр Васильович, викладач Луцького педагогічного училища ім. Ярослава Галана, член КПСС, проживає в м Луцькому. Від Луцької-Центральної виборчої округи ч 41 Волинської області

• Гусєв Віктор Іванових, директор середньої школи ч. 92 м. Донецького, член КПСС, проживає в м. Донецькому. Від Кіровської виборчої округи ч. 113 Донецької області.

Данчевський Володимир Якимович, директор Мукачівської експериментальної лижної фабрики, член КПСС, проживає в м. Мукачеві. Від Мукачівської міської виборчої округи ч. 168 Закарпатської області.

Дашивець Григорій Арсентійович, голова колгоспу ім. XXII з'їзду КПСС Слов'янського району, член КПСС, проживає в с. Никонорівці Слов'янського району. Від Слов'янської виборчої округи ч. 152 Донецької області.

Демидов Григорій Вікторович, прокурор відділу Азово-Чорноморської природо-охоронної прокуратури, член КПСС, проживає в смт. Леніно Ленінського району. Від Ленінської виборчої округи ч. 254 Кримської області.

Даюба Микола Григорович, водій автомобіля автотранспортного підприємства ч. 13070 Київського міського управління вантажного автотранспорту, член КПСС, проживає в м. Києві. Від Оболонської виборчої округи ч. 11. м. Києва.

Дідоренко Едуард Олексійович, начальник управління внутрішніх справ виконавчого комітету Ворошиловградської обласної Ради народних депутатів, член КПСС, проживає в м. Ворошиловграді. Від Ленінської виборчої округи ч. 49 Ворошиловградської області.

• Дмитришин Ярослав Іванович, заступник начальника відділу технічної контролі 28-го державного підшипникового заводу, безпартійний, проживає в м. Луцькому. Від Луцької виборчої округи ч. 40 Волинської області.

Дмитрук Леонтій Михайлович, директор птахофабрики „Перемога" Черкаського району, член КПСС, проживає в с. Будищі Черкаського району. Від Черкаської виборчої округи ч. 426 Черкаської області.

Дорогунцов Сергій Іванович, голова ради по вивченню продуктивних сил УССР АН УССР, член КПСС, проживає в м. Києві Від Суворовської виборчої округи ч. 299 Одеської області.

Дорофєєв Володимир Миколайович, ректор Комунарського гірничо-металургійного інституту, член КПСС, проживає в м. Комунарському. Від Комунарської виборчої округи ч. 56 Ворошиловградської області.

Дорошенко Іван Кирилович, робітник по ремонту гірничих виробок шахти „Мушкатівська" виробничого об'єднання „Донецьквугілля", член КПСС, проживає в м. Донецьку. Від Будьоннівської виборчої округи ч. 109 Донецької області.

Дробінський Віталій Григорович, генеральний директор Уманського виробничого об'єднання „Мегомметр", член КПСС, проживає в м. Умані. Від Уманської міської виборчої округи ч. 420 Черкаської області.

Дубенков Геннадій Олексійович, перший секретар Козятинського райкому Компартії України, член КПСС, проживає в м. Козятині. Від Козятинської виборчої округи ч. 33 Вінницької області.

Дубовський Анатолій Іванович, головний лікар Запорізької міської клінічної лікарні ч. 5 швидкої медичної допомоги ім. XXIV з'їзду КПРС, член КПСС, проживає в м. Запоріжжі. Від Орджонікідзевської виборчої округи ч. 183 Запорізької області.

Дубров Леонід Васильович, перший секретар Дніпродзержинського міськкому Компартії України, член КПСС, проживає в м. Дніпродзержинському. Від Дніпровської виборчої округи ч. 85 Дніпропетровської області.

Дубченко Віталій Іванович, голова Одеської обласної ради професійних спілок, член КПСС, проживає в м. Одесі. Від Білявської виборчої округи ч. 307 Одеської області.

Дунтау Олександр Михайлович, голова комітету народної контролі Радянського Дунайського пароплавства, член КПСС, проживає в м. Ізмаїлі. Від Ізмаїльської виборчої округи ч. 304 Одеської області.

Дупляк Микола Степанович, директор радгоспу „Рея" Бердичівського району, член КПСС, проживає в с. Рея Бердичівського району. Від Андрушівської виборчої округи ч. 159 Житомирської області.

Духов Борис Інокентійович, начальник військової академії протиповітряної оборони сухопутних військ, член КПСС, проживає в м. Києві. Від Залізничної виборчої округи ч. 7 м. Києва.

Дем'янов Володимир Васильович, голова виконавчого комітету Запорізької обласної Ради народних депутатів, член КПСС, проживає в м. Запоріжжі. Від Бердянської виборчої округи ч. 189 Запорізької області.

• Деркач Ігор Степанович, старший інженер фізико-механічного інституту АН УССР, безпартійний, переживає в м. Львові. Від Самбірської виборчої округи ч. 266 Львівської області.

Дідик Микола Анатолійович, голова виконавчого комітету Вінницької обласної Ради народних депутатів, член КПСС, проживає в м. Вінниці. Від Вінницької виборчої округи ч. 31 Вінницької області.

Дмитрієв Євгеній Іванович, перший секретар Чернівецького обкому Компартії України член КПСС, проживає в м. Чернівцях. Від Новоселицької виборчої округи ч. 435 Чернівецької області.

• Драч Іван Федорович, перший секретар правління Київської організації Спілки письменників України, член КПСС, проживає в м. Києві. Від Артемівської виборчої округи ч. 259 Львівської області.

Дронь Анатолій Андрійович, заступник міністра житловокомунального господарства УССР, член КПСС, проживає в м. Києві. Від Ріпканської виборчої округи ч. 449 Чернівецької області.

• Дума Зіновій Євгенович, старший науковий співробітник Івано-Франківського краєзнавчого музею, безпартійний, проживає в с. Микитинцях Косівського району Івано-Франківської області. Від Надвірковської виборчої округи ч. 202 Івано-Франківської області.

Дурдикець Василь Васильович, перший заступник міністра внутрішніх справ УССР, член КПСС, проживає в м. Києві. Від Бобринецької виборчої округи ч. 230 Кіровоградської області.

Ейсмонт Володимир Юхимович, генеральний директор Білоцерківського агропромислового комбінату „Рось", член КПСС, проживає в м. Білій Церкві. Від Білоцерківської виборчої округи ч. 216 Київської області.

Євтухов Василь Іванович, директор Криворізького заводу гірничого устаткування „Комуніст", член КПСС, проживає в м. Кривому Розі. Від Центрально-Міської виборчої округи ч. 94 Дніпропетровської області.

Єльченко Юрій Никифорович, секретар ЦК Компартії України, член КПСС, проживає в м. Києві. Від Тальнівської виборчої округи ч. 424 Черкаської області.

Єлашевич Ігор Володимирович, генеральний директор Закарпатського виробничоторгового взуттєвого об'єднання, член КПСС, проживає в м. Ужгороді. Від Ужгородської виборчої округи ч. 167 Закарпатської області.

Ємельянов Олександр Сергійович, заступник голови Державного планового комітету УССР, член КПСС, проживає в м. Києві. Від Соснівської виборчої округи ч. 417 Черкаської області.

• Ємець Олександр Іванович, науковий співробітник Київської вищої школи Міністерства внутрішніх справ СССР ім. Ф. Е. Дзержинського, член КПСС, проживає в м. Києві. Від Центральної виборчої округи ч. 21 м. Києва.

Єщенко Валентина Миколаївна, головний лікар Новопетрівцівської дільничої лікарні Вишгородського району, безпартійна, проживає в с. Нові Петрівці Вишгородського району. Від Вишгородської виборчої округи ч. 217 Київської області.

Єршов Аркадій Віталійович, голова виконавчого комітету Рівенської обласної Ради народних депутатів, член КПСС, проживає в м. Рівне. Від Сарненської виборчої округи ч. 341 Рівенської області.

Желіба Володимир Іванович, голова виконавчого комітету Кіровоградської обласної Ради народних депутатів, член КПСС, проживає в м. Кіровограді. Від Новоархангельської виборчої округи ч. 233 Кіровоградської області.

Жук Віктор Васильович, перший секретар Сторожинецького райкому Компартії України, член КПСС, проживає в м. Сторожинці Чернівецької області. Від Сторожинецької виборчої округи ч. 436 Чернівецької області.

Жуков Володимир Романович, перший секретар Макіївського міськкому Ком-

партії України, член КПСС, проживає в м. Макіївці. Від Макіївської — Гірницької виборчої округи ч. 131 Донецької області.

• Завадська Катерина Павлівна вчителька Козівської середньої школи ч.1, безпартійна. проживає в м. Козовій Тернопільської області. Від Зборівської виборчої округи ч. 359 Тернопільської області.

Загородній Григорій Дмитрович, перший заступник голови республіканського комітету харчової і переробної промисловости Держагропрому УССР, член КПСС, проживає в м. Києві. Від Звенигородської виборчої округи ч. 422 Черкаської області.

• Захарук Дмитро Васильович, головний редактор Інформаційно-реклямної газети „Агро" агрофірми „Прут" Коломийського району, чл. КПСС, проживає в м. Івано-Франківському, від Снятинської виборчої округи ч. 205 Івано-Франківської області.

Задорожний Борис Васильович, доцент катедри охорони праці та навколишнього середовища Маріупольського металургійного інституту, безпартійний, проживає в м. Маріуполі. Від Маріупольської — Центральної виборчої округи ч. 139 Донецької області.

• Заєць Іван Олександрович, інженер Інституту економіки АН УССР, безпартійний, проживає в м. Києві. Від Святошинської виборчої округи ч. 17 м. Києва.

Зайко Яків Якович, голова Житомирської журналістської кооперативи „Посередник", член КПСС, проживає в м. Житомирі. Від Богунської виборчої округи ч. 153 Житомирської області.

Залудяк Микола Іванович, тимчасово не працює, член КПСС, проживає в м. Кременчуку. Від Кременчуцької — Крюківської виборчої округи ч. 321 Полтавської області.

• Збігнєв Юрій Іванович, лікар клінічної лікарні ч. 2 м. Києва, кандидат у члени КПСС, проживає в м. Києві. Від Гагарінської виборчої округи ч. 4 м. Києва.

Звягільський Юхим Леонідович, директор шахти ім. О. Ф. Засядька виробничого об'єднання „Донецьквугілля", член КПСС, проживає в м. Донецькому. Від Київської виробничої округи ч. 112 Донецької області.

• Зінченко Арсен Леонідович, доцент катедри загальної історії Вінницького педагогічного інституту ім. Островського, член КПСС, проживає в м. Вінниці. Від Замостянської виборчої округи ч. 24 Вінницької області.

• Іванчук Роман Іванович, завідуючий відділом журналу „Дзвін", член КПСС, проживає в м. Львові. Від Дрогобицької міської виборчої округи ч. 265 Львівської області.

Іоффе Юлій Якович, генеральний директор виробничого об'єднання „Стахановвугілля" член КПСС, проживає в м. Стаханові Ворошиловградської області. Від Брянківської виборчої округи ч. 55 Ворошиловградської області.

Івасюк Валерій Петрович, аспірант Київського медичного інституту ім. академіка О.О. Богомольця, безпартійний, проживає в м. Києві. Від Ленінградської виборчої округи ч. 9 м. Києва.

Івашко Володимир Антонович, перший секретар ЦК Компартії України, член КПСС, проживає в м. Києві. Від Дарницької виборчої округи ч. 6 м. Києва.

Ігнатенко Володимир Володимирович, директор Переговнівського цукрового комбінату Голованівського району, член КПСС, проживає в с. Перегонівці Голованівського району. Від Гайворонської виборчої округи ч. 231 Кіровоградської області.

Ізмалков Валерій Миколайович, військовослужбовець, член КПСС, проживає в м. Запоріжжі. Від Шевченківської виборчої округи ч. 185 Запорізької області.

Істратенко Микола Васильович, бригадир по обробці металу рейкобалкового цеху Дніпровського металургійного комбінату ім. Ф. Е. Дзержинського, член КПСС, проживає в м. Дніпродзержинському. Від Заводської виборчої округи ч. 86 Дніпропетровської області.

• Калинець Ірина Онуфріївна, не працює, безпартійна, проживає, в м. Львові. Від Миколаївської виборчої округи ч. 274 Львівської області.

• Карпенко Віталій Опанасович, редактор газети „Вечірній Київ", член КПСС, проживає в м. Києві. Від Прирічної виборчої округи ч. 14 м. Києва.

Качура Борис Васильович, секретар ЦК Компартії України, член КПСС, проживає в м. Києві. Від Чугуївської виборчої округи ч. 382 Харківської області.

• Кендзьор Ярослав-Петро Михайлович, голова ради об'єднаного колективу фізкультури виробничого енергетичного об'єднання „Львівенерго", безпартійний, проживає в м. Львові. Від Сокальської виборчої округи ч. 278 Львівської області.

• Козярський Богдан Іванович, вчитель середньої школи ч. 11 м. Червонограду, безпартійний, проживає в м. Червонограді Львівської області. Від Червоноградської виборчої округи. ч. 268 Львівської області.

Колісниченко Микола Петрович, перший секретар Білогірського райкому Компартії України, член КПСС, проживає в м. Білогірському Кримської області. Від Білогірської виборчої округи ч. 252 Кримської області.

Коробко Микола Іванович, науковий співробітник Криворізького науково-дослідного гірничорудного інституту, безпартійний, проживає в м. Кривому Розі Дніпропетровської області. Від Тернівської виборчої округи ч. 93 Дніпропетровської області.

• Косів Михайло Васильович, науковий співробітник Інституту суспільних наук АН УССР, м. Львів, безпартійний, проживає в м. Львові. Від Пустомитівської виборчої округи ч. 277 Львівської області.

Костюк Олександр Власович, завідуючий травматологічним відділенням Дрогобицької центральної районної лікарні, член КПСС, проживає в м. Дубровиці Рівенської області. Від Дубровицької виборчої округи ч. 337 Рівенської області.

Кравчук Леонід Макарович, секретар ЦК Компартії України, член КПСС, проживає в м. Києві. Від Ямпільської виборчої округи ч. 39 Вінницької області.

• Крупа Лев Миколайович, старший науковий працівник картинної ґалерії Тернопільського краєзнавчого музею, безпартійний, проживає в смт. Великій Березовці Тернопільського району Тернопільської області. Від Теребовлянської виборчої округи ч. 362 Тернопільської області.

• Куземко Марія Василівна, не працює, безпартійна, проживає в с. Острозі Тернопільського району Тернопільської області. Від Тернопільської виборчої округи ч. 363 Тернопільської області.

Куніцин Сергій Володимирович, Інструктор Красноперекопського міськкому Компартії України, член КПСС, проживає в м. Красноперекопському Кримської області. Від Красноперекопської виборчої округи ч. 247 Кримської області.

Казак Леонід Васильович, перший секретар Сімферопольського райкому Компартії України, член КПСС, проживає в м. Сімферополі. Від Сімферопольської виборчої округи ч. 257 Кримської області.

Каменчук Сергій Олександрович, перший секретар Володимирецького райкому Компартії України, член КПСС, проживає в смт Володимирці. Від Володимирецької виборчої округи ч. 335 Рівенської області.

Капштик Іван Маркович, директор птахофабрики „Київська", член КПСС, проживає в м. Києві. Від Броварської виборчої округи ч. 210 Київської області.

Карасик Владлен Михайлович, генеральний директор Харківського виробничого об'єднання по виробництву, заготівлі та переробці цукрових буряків, член КПСС, проживає в м. Харкові. Від Богодухівської виборчої округи ч. 384 Харківської області.

Касьяненко Анатолій Іванович, другий секретар Херсонського обкому Компартії України, член КПСС, проживає в м. Херсоні. Від Дніпровської виборчої округи ч. 393 Херсонської області.

Квасов Володимир Ілліч, генеральний директор виробничого об'єднання „Ворошиловградтепловоз", член КПСС, проживає в м. Ворошиловграді. Від Ватутінської виборчої округи ч. 51 Ворошиловградської області.

Кельман Дмитро Іванович, голова аґроторгового підприємства колгоспу ім. Леніна Мукачівського району, член КПСС, проживає в с. Ракошин Мукачівського району. Від Мукачівської виборчої округи ч. 172 Закарпатської області.

Кисельов Анатолій Васильович, голова колгоспу ім. XXI З'їзду КПСС Шахтарського району, член КПСС, проживає в с. Степанівці Шахтарського району. Від Сніжнянської виборчої округи ч. 142 Донецької області.

• Кислий Павло Степанович, заступник директора Інституту надтвердих матеріялів АН УССР, член КПСС, проживає в м. Києві. Від Промислової виборчої округи ч. 15 м. Києва.

Ківщик Петро Андрійович, генеральний директор Полтавського облагропостачу, член КПСС, проживає в м. Полтаві. Від Глобинської виборчої округи ч. 325 Полтавської області.

Кінах Анатолій Кирилович, начальник виробничо-диспетчерського відділу суднобудівничого заводу „Океан", м. Миколаїв, член КПСС, проживає в м. Миколаєві. Від Корабельної виборчої округи ч. 284 Миколаївської області.

Кіпаріс Федір Сергійович, начальник Полтавського вищого військового командного училища зв'язку, член КПСС, проживає в м. Полтаві. Від Київської виборчої округи ч. 317 Полтавської області.

Коваленко Микола Митрофанович, перший секретар Баришівського райкому Компартії України, член КПСС, проживає в смт Баришівці. Від Баришівської виборчої округи ч. 215 Київської області.

Ковінько Анатолій Іванович, другий секретар Полтавського обкому Компартії України, член КПСС, проживає в м. Полтаві. Від Хорольської виборчої округи ч. 331 Полтавської області.

Козаренко Василь Іванович, начальник дільниці шахти „Партизанська" виробничого об'єднання „Антрацит", безпартійний, проживає в м. Антрациті. Від Антрацитівської міської виборчої округи ч. 54 Ворошиловградської області.

Колеснік Сергій Віталійович, прохідник шахти „Червона Зірка" виробничого об'єднання „Торезантрацит", член ВЛКСМ. Від Торезької виборчої округи ч. 143 Донецької області.

Колеснік Олексій Миколайович, перший секретар Валківського райкому Компартії України, член КПСС, проживає в м. Валках. Від Валківської виборчої округи ч. 385 Харківської області.

• Колінець Володимир Володимирович, викладач катедри російської і зарубіжної літератури Тернопільського державного педагогічного інституту ім. Я. Галана, безпартійний, проживає в м. Тернополі. Від Тернопільської міської виборчої округи ч. 355 Тернопільської області.

Кондратьєв Ярослав Юрійович, начальник управління Міністерства внутрішніх справ УССР, член КПСС, проживає в м. Києві. Від Печерської виборчої округи ч. 12 м. Києва.

Кондяков Олександр Миколайович, директор середньої школи ч. 53 м. Севастополя, член КПСС, проживає в м. Севастополі. Від Нахімовської виборчої округи ч. 239 м. Севастополя.

Корж Анатолій Володимирович, токар-карусельник Дніпропетровського заводу важких пресів, член КПСС, проживає в м. Дніпропетровському. Від Бабушкінської виборчої округи ч. 76 Дніпропетровської області.

Коржик Валентин Іванович, відповідальний організатор Харківського обкому Компартії України, член КПСС, проживає в м. Харкові. Від Вовчанської виборчої округи ч. 386 Харківської області.

• Корнєєв Альберт Васильович, доцент Донецького політехнічного інституту, член КПСС, проживає в м. Донецькому. Від Ворошиловградської виборчої округи ч. 110 Донецької області.

Корнієнко Леонід Якович, заступник голови Державного планового комітету УССР, член КПСС, проживає в м. Києві. Від Лозівської виборчої округи ч. 381 Харківської області.

Короленко Євген Сергійович, головний лікар Запорізької обласної клінічної лікарні, член КПСС, проживає в м. Запоріжжі. Від Комунарської виборчої округи ч. 181 Запорізької області.

• Костенко Юрій Іванович, науковий співробітник Інституту електрозварювання ім. Є. О. Патона АН УССР, безпартійний, проживає в м. Києві. Від Червоноармійської виборчої округи ч. 22 м. Києва.

• Котик Богдан Дмитрович, голова виконавчого комітету Львівської міської Ради народних депутатів, член КПСС, проживає в м. Львові. Від Радянської виборчої округи ч. 262 Львівської області.

• Коцюба Олександр Павлович, доцент Республіканської вищої школи управління Держагропрому УССР, член КПСС, проживає в м. Києві. Від Радянської виборчої округи ч. 16 м. Києва.

Криволап Володимир Іванович, машиніст-інструктор локомотивного депо ім. Т. Шевченка, безпартійний, проживає в м. Смілі. Від Смілянської виборчої округи ч. 419 Черкаської області.

• Крижанівський Володимир Петрович, начальник відділу Українського науково-дослідного інституту „Проєктстальконструкція", безпартійний, проживає в м. Києві. Від Лівобережної виборчої округи ч. 10 м. Києва.

Крючков Василь Дмитрович, завідуючий відділом ЦК Компартії України, член КПСС, проживає в м. Києві. Від Маловисківської виборчої округи ч. 232 Кіровоградської області.

Кузьменко Микола Іванович, голова колгоспу ім. Жовтневої революції Красногвардійського району, член КПСС, проживає в с. Олександрівці Красногвардійського району. Від Красногвардійської виборчої округи ч. 253 Кримської області.

Курашик Віталій Володимирович, голова виконавчого комітету Кримської обласної Ради народних депутатів, член КПСС, проживає в м. Сімферополі. Від Євпаторійської виборчої округи ч. 245 Кримської області..

Куцай Іван Леонтінович, перший заступник голови виконавчого комітету Київської обласної Ради народних депутатів — начальник головного планово-економічного управління, член КПСС, проживає в м. Києві. Від Переслав-Хмельницької виборчої округи ч. 213 Київської області.

Кучма Леонід Данилович, генеральний директор виробничого об'єднання „Південний машинобудівний завод", член КПСС, проживає в м. Дніпропетровському. Від Красногвардійської виборчої округи ч. 81 Дніпропетровської області.

• Кушнарьов Євген Петрович, завідуючий відділом Харківського міськкому Компартії України, член КПСС, проживає в м. Харкові. Від Салтівської виборчої округи ч. 376 Харківської області.

Куянов Віктор Васильович, заступник голови Державного агропромислового комітету УССР, начальник Головагротехпостачу, член КПСС, проживає в м. Києві. Від Менської виборчої округи ч. 445 Чернігівської області.

Лісовенко Василь Трохимович, перший секретар Чернігівського обкому Компартії України, член КПСС, проживає в м. Чернігові. Від Прилуцької виборчої округи ч. 448 Чернігівської області.

• Лук'яненко Левко Григорович, не працює, безпартійний, проживає в смт Седневі Чернігівської області. Від Залізничної виборчої округи ч. 196 Івано-Франківської області.

Ляхов Іван Андрійович, інспектор ЦК Компартії України, член КПСС, проживає в м. Києві. Від Біловодської виборчої округи ч. 67 Ворошиловградської області.

Лебедик Петро Васильович, токар Каховського заводу електрозварювального устаткування, член КПСС, проживає в м. Каховці. Від Новокаховської виборчої округи ч. 396 Херсонської області.

Левченко Геннадій Петрович, директор механоскладального виробництва виробничого об'єднання „Завод ім. Малишева", член КПСС, проживає в м. Харкові. Від Комінтернівської виборчої округи ч. 371 Харківської області.

Леміш Валентин Пантелійович, перший заступник голови Республіканського кооперативно - державного об'єднання по агропромисловому будівництву, член КПСС. проживає в м. Києві. Від Ківерцівської виборчої округи ч. 46 Волинської області.

Лисенко Анатолій Олександрович, директор Чернігівського виробничого об'єднання „Хімволокно", член КПСС, проживає в м. Чернігові. Від Новозаводської виборчої округи ч. 439 Чернігівської області.

Ліщина Богдан Миколайович, генеральний директор виробничого об'єднання „Азот", член КПСС, проживає в м. Сєверодонецькому. Від Сєверодонецької виборчої округи ч. 64 Ворошиловградської області.

Лобач Вячеслав Іванович, перший секретар Лисичанського міськкому Компартії України, член КПСС, проживає в м. Лисичанському. Від Лисичанської виборчої округи ч. 59 Ворошиловградської області.

Лобенко Анатолій Олександрович, головний лікар Чорноморської центральної клінічної лікарні на водному транспорті, член КПСС, проживає в м. Одесі. Від Чорноморської виборчої округи ч. 302 Одеської області.

Локотєв Сергій Володимирович, прохідник шахти „Кочегарка" виробничого об'єднання „Артемвугілля", член КПСС, проживає в м. Горлівці. Від Горлівської — Центральної виборчої округи ч. 120 Донецької області.

• Лубківський Роман Мар'янович, голова правління Львівської організації Спілки письменників України, член КПСС, проживає в м. Львові. Від Яворівської виборчої округи ч. 281 Львівської області.

Любенчук Микола Іванович, голова колгоспу ім. Котовського Кам'янець-Подільського району, член КПСС, проживає в с. Слобідка-Гуменецька Кам'янець-Подільського району. Від Чемеровецької виборчої округи ч. 414 Хмельницької області.

Ляшко Віктор Іванович, заступник міністра житлово-комунального господарства УССР, член КПСС, проживає в м. Києві. Від Єнакіївської виборчої округи ч. 125 Донецької області.

• Макар Іван Іванович, інженер-конструктор СКТБ Інституту прикладних проблем механіки та математики АН УССР, м. Львів, безпартійний. проживає в м. Львові. Від Старосамбірської виборчої округи ч. 279 Львівської області.

Македонський Іван Іванович, перший секретар Бєлградського райкому Компартії України член КПСС, проживає в м. Бєлграді Одеської області. Від Бєлградської виборчої округи ч. 308 Одеської області.

Мармазов Євген Васильович, другий секретар Кіровоградського обкому Компартії України, член КПСС, проживає в м. Кіровограді. Від Олександрівської виборчої округи ч. 235 Кіровоградської області.

Масол Віталій Андрійович, Голова Ради Міністрів УССР, член КПСС, проживає в м. Києві. Від Чернігівської виборчої округи ч. 450 Чернігівської області.

Матвієнко Анатолій Сергійович, перший секретар ЦК ЛКСМ України, член КПСС, проживає в м. Києві. Від Бершадської виборчої округи ч. 30 Вінницької області.

Мельник Анатолій Максимович, директор Новомосковського трубного заводу ім. 50-річчя Радянської України, член КПСС, проживає в м. Новомосковському Дніпропетровської області. Від Новомосковської міської виборчої округи ч. 97 Дніпропетровської області.

Мельник Микола Євтихійович, голова колгоспу ім. Леніна Томашпільського району, член КПСС, проживає в с. Липівці Томашпільського району Вінницької виборчої округи ч. 37 Вінницької області.

Меньшов Володимир Олександрович, голова колгоспу ім. Крейсера „Аврора" Нікопольського району, член КПСС, проживає в м. Нікополі Дніпропетровської області. Від Південної виборчої округи ч. 104 Дніпропетровської області.

Мисник Павло Олексійович, другий секретар Чернігівського обкому Компартії України, член КПСС, проживає в м. Чернігові. Від Новгород-Сіверської виборчої округи ч. 446 Чернігівської області.

• Мотюк Мирослав Павлович, лікар Чортківської центральної районної лікарні, член КПСС, проживає в м. Чорткові Тернопільської області. Від Чортківської виборчої округи ч. 364 Тернопільської області.

Мусієнко Іван Михайлович, помічник першого секретаря ЦК Компартії України, член КПСС, проживає в м. Києві. Від Новоукраїнської виборчої округи ч. 234 Кіровоградської області.

Мазур Володимир Дмитрович, перший секретар Верхньодніпровського райкому Компартії України, член КПСС, проживає в м. Верхньодніпровському. Від Від Верхньодніпровської виборчої округи ч. 101 Дніпропетровської виборчої округи ч. 101 Дніпропетровської області.

Мазур Юлій Маркович, редактор одеської обласної газети „Знамя коммунизма", член КПСС, проживає в м. Одесі. Від Іллічівської виборчої округи ч. 295 Одеської області.

Макаренко Сергій Михайлович, муляр будівельно-монтажної дільниці шахти „Чайкіно" виробничого об'єднання „Макіїввугілля", член КПСС, проживає в м. Макіївці. Від Макіївської виборчої округи. ч. 134 Донецької області.

Макеєнко Володимир Володимирович, диспетчер Українського центру автоматизованого управління повітряним рухом „Стріла", член КПСС, проживає в м. Бориспoлі. Від Бориспільської виборчої округи ч. 209 Київської області.

Марков Борис Іванович, головний економіст управління по праці і соціяльних питаннях виконавчого комітету Херсонської обласної Ради народних депутатів, безпартійний, проживає в м. Херсоні. Від Суворовської виборчої округи ч. 395 Херсонської області.

Мартиненко Володимир, Петрович, генеральний директор Полтавського гірничо-збагачувального комбінату, член КПСС, проживає в м. Комсомольському. Від Комсомольської виборчої округи ч. 319 Полтавської області.

Мартинчук Василь Йосипович, голова колгоспу ім. Буйка Фастівського району, член КПСС, проживає в с. Ярошівці Фастівського району. Від Фастівської виборчої округи №214 Київської області.

Марченко Володимир Романович, начальник відділу Роменського заводу автоматичних телефонних станцій, член КПСС, проживає в м. Ромнах. Від Роменської виборчої округи №347 Сумської області.

Марченко Іван Дмитрович, директор Артемівського машинобудівного заводу „Перемога праці", член КПСС, проживає в м. Артемівську. Від Артемівської виборчої округи №117 Донецької області.

Маслов Михайло Іванович, заступник начальника Центрального військового санаторію „Хмільник" по політичній частині, член КПСС, проживає в м. Хмільнику. Від Хмельницької виборчої округи №28 Вінницької області.

• Маслюк Геннадій Євгенович, електрослюсар підземної шахти ім. Челюскінців виробничого об'єднання „Донецьквугілля", член КПСС, проживає в м. Донецьку. Від Петровської виборчої округи №115 Донецької області.

Матвєєв Володимир Йосипович, другий секретар Миколаївського обкому Компартії України, член КПСС, проживає в м. Миколаєві. Від Центральної виборчої округи №285 Миколаївської області.

Матійко Анатолій Семенович, лікар хірургічного відділення Алуштинської центральної міської лікарні, член КПСС, проживає в м. Алушті. Від Алуштинської виборчої округи №243 Кримської області.

Мацялко Михайло Васильович, генеральний директор науково-виробничого об'єднання „Укргаз", член КПСС, проживає в м. Києві. Від Кременецької виборчої округи №360 Тернопільської області.

Маякін Валентин Андрійович, директор Костянтинівського металургійного заводу ім. Фрунзе, член КПСС, проживає в м. Костянтинівці. Від Костянтинівської виборчої округи №126 Донецької області.

Медведєв Володимир Гур'янович, бригадир прохідників шахти ім. Ленінського комсомолу України Павлоградського виробничого об'єднання по видобутку вугілля, член КПСС, проживає в м. Павлограді. Від Першотравенської виборчої округи №99 Дніпропетровської області.

Мельник Борис Павлович, заступник голови виконавчого комітету Одеської обласної Ради народних депутатів — начальник головного планово-економічного управління, член КПСС, проживає в м. Одесі. Від Тарутинської виборчої округи №314 Одеської області.

Мельничук Віталій Григорович, головний економіст Житомирського заводу „Вібросепаратор", безпартійний, проживає в м. Житомирі, Від Промислової виборчої округи №155 Житомирської області.

• Мещеряков Валерій Федорович, доцент Харківського державного університету ім. О.М. Горького, член КПСС, проживає в м. Харкові. Від Вузівської виборчої округи №366 Харківської області.

Михайлюк Василь Петрович, перший секретар Васильківського міськкому Компартії України, член КПСС, проживає в м. Василькові. Від Васильківської виборчої округи №21 Київської області.

• Мовчан Павло Михайлович, секретар правління Київської організації Спілки письменників України, безпартійний, проживає в м. Києві. Від Березняківської виборчої округи №2 м. Києва.

• Мокін Борис Іванович, ректор Вінницького політехнічного інституту, член КПСС, проживає в м. Вінниці. Від Ленінської виборчої округи №23 Вінницької області.

Мокроусов Анатолій Олексійович, перший секретар Ватутінського райкому Компартії України, член КПСС, проживає в м. Києві. Від Троєщинської виборчої округи №19 м. Києва.

Мороз Олександер Володимирович, начальник юридичного бюра дослідного заводу „Кристал", м. Миколаїв, член КПСС, проживає в м. Миколаєві. Від Заводської виборчої округи №283 Миколаївської області.

Мороз Олександер Олександрович, завідуючий аграрним відділом Київського обкому Компартії України, член КПСС, проживає в м. Києві. Від Таращанської виборчої округи №224 Київської області.

• Московка Володимир Миколайович, інженер Харківського дослідно-експериментального заводу науково-виробничого об'єднання „Індекс", член КПСС, проживає в м. Харкові. Від Ленінської виборчої округи №365 Харківської області.

• Мостиський Андрій Богданович, геолог Ковельської геологорозвідувальної партії, член ВЛКСМ, проживає в м. Ковелі. Від Ковельської виборчої округи №42 Волинської області.

• Нагулко Тарас Дмитрович, лікар Шепетівської залізничної лікарні, безпартійний, проживає в м. Шепетівці. Від Шепетівської виборчої округи №407 Хмельницької області.

Науменко Микола Вікторович, старший викладач Хмельницького вищого артилерійського командного училища, член КПСС, проживає в м. Хмельницькому. Від Центральної виборчої округи №404 Хмельницької області.

Некрасов Владилен Петрович, член військової ради — начальник політуправління Чорноморської фльоти, член КПСС, проживає в м. Севастополі. Від Балаклавської виборчої округи №237 м. Севастополя.

• Нечипоренко Олександер Лаврович, адвокат юридичної консультації №1 Залізничного району м. Києва, член КПСС, проживає в м. Боярці Києво-Святошинського району. Від Києво-Святошинської виборчої округи №220 Київської області.

Ніколаєнко Іван Андрійович, перший секретар Миронівського райкому Компартії України, член КПСС, проживає в м. Миронівці. Від Миронівської виборчої округи №22 Київської області.

Новіков Володимир Якович, директор Слов'янского арматурно-ізоляторного заводу ім. Артема, член КПСС, проживає в м. Слов'янську. Від Слов'янської міської виборчої округи №141 Донецької області.

Новицький Євген Антонович, другий секретар Івано-Франківського обкому Компартії України, член КПСС, проживає в м. Івано-Франківському. Від Рожнятівської виборчої округи №204 Івано-Франківської області.

Носов Владислав Васильович, інженер-електронник Полтавського заводу штучних алмазів і алмазного інструменту, безпартійний, проживає в м. Полтаві. Від Октябрської виборчої округи №318 Полтавської області.

• Олійник Борис Степанович, начальник Південно-Західньої залізниці, член КПСС, проживає в м. Києві. Від Житомирської виборчої округи №26 Вінницької області.

Островський Зіновій Васильович, директор Авдіївського коксохемічного заводу ім. 50-річчя СССР, член КПСС, проживає в м. Авдіївці, Донецької області. Від Ясинуватської виборчої округи №146 Донецької області.

Омельченко Микола Григорович, другий секретар Дніпропетровського обкому Компартії України, член КПСС, проживає в м. Дніпропетровському. Від Новомосковської виборчої округи №102 Дніпропетровської області.

• Осадчук Петро Ілліч, секретар правління Київської організації Спілки Письменників України, член КПСС, проживає в м. Києві. Від Тлумацької виборчої округи №207 Івано-Франківської області.

Остапенко Олександер Федорович, генеральний директор виробничого об'єднання „Краснодонвугілля", член КПСС, проживає в м.Краснодоні. Від Краснодонської виборчої округи №57 Ворошиловградської області.

Остроущенко Світлана Вікторівна, спеціяльний кореспондент Одеської обласної газети „Знамя коммунизма", член КПСС, проживає в м. Одесі. Від Приморської виборчої округи №298 Одеської області.

Парасунько Михайло Васильович, голова виконавчого комітету Волинської обласної Ради народних депутатів, член КПСС, проживає в м. Луцьку Волинської області. Від Любошівської виборчої округи №47 Волинської області.

Перепадін Олександер Іванович, перший секретар Бахчисарайського райкому Компартії України, член КПСС, проживає в с. Долинному Бахчисарайського району Кримської області. Від Бахчисарайської виборчої округи №251 Кримської області.

Петін Володимир Миколайович, голова колгоспу ім. XXII з'їзду КПСС Генічеського району, чл. КПСС, проживає в м. Рівному Генічеського району Херсонської області. Від Генічеської виборчої округи №400 Херсонської області.

Петренко Володимир Оникійович, перший секретар Приазовського райкому Компартії України, член КПСС, проживає в селі Приазовське Запорізької області. Від Приазовської виборчої округи №195 Запорізької області.

Печеров Андрій Васильович, голова виконавчого комітету Одеської обласної Ради народних депутатів, чл. КПСС, проживає в м. Одесі. Від Великомихайлівської виборчої округи №300 Одеської області.

• Пиріг Любомир Антонович, заступник директора Київського науково-дослідного інституту урології та нефрології, чл. КПСС, проживає в м. Києві. Від Рогатинської виборчої округи №203 Івано-Франківської області.

Плосконос Ігор Миколайович, військовослужбовець, чл. КПСС. Від Тростянецької виборчої округи №353 Сумської області.

Закінчення буде.

Христос Воскрес! Воскресне Україна!

Ієрархам Українських Церков, Пластовим Капелянам, Начальному Пластунові, Головній Пластовій Раді та Булаві, Станичним Пластовим Старшинам і Радам, Добродіям Пласту, Батькам Пластової Молоді, членам Пластприяту, Приятелям Пласту, усім пластункам і пластунам, усім українцям на Батьківщині та в діяспорі

кличуть

ХРИСТОС ВОСКРЕС
і бажають
ВЕСЕЛИХ СВЯТ!

Крайова Пластова Рада
і
Крайова Пластова Старшина в ЗСА

З Празником
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
сердечно вітаємо

Ієрархів і Духовенство Українських Церков, Начального Пластуна, Головну Паластову Раду і Булаву, Крайову Пластову Раду і Старшину, Членів Пластприяту, Дирекцію Пластової Фундації, Батьків Пластової Молоді, Пластунів і Пластунок та ціле Українське Громадянство міста Ню Йорку.

Христос Воскрес!

Станична Пластова Старшина
Управа Гуртка Пластприяту
Осередок Праці УПСеніорів
і Старшого Пластунства
в Ню Йорку

РОДИНІ, КЛІЄНТАМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
Христового Воскресення
бажає

АДВОКАТСЬКА ФІРМА
Nestor Olesnyckyj
FISH, FIELD & OLESNYCKYJ
2040 Millburn Avenue, Maplewood, N.J. 07040
(201) 763-2001, (201) 761-6480

Мейплвуд, Н. Дж.

З нагоди Празника
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
бажаємо
Родині, Друзям та Побратимам по зброї
Веселих, Щасливих та Радісних Свят
Христос Воскрес!
Воскресне правда в Україні!

Наталка і полк. Петро Войновські

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Дорогих Родичів, Кумів, Знайомих та Земляків вітаємо зі Святом
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ

Сергій і Марія Гаврюшенки
з Дітьми та Онуками

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажає

MARYSIA
101 FIRST AVE. 212-777-2490
BEAUTY SALON
European & American Design
For Women & Men
WAXING MANICURE
PEDICURE FACIAL

З нагоди
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

Батьківський Кружок
Школи Українознавства
ОУА Самопомочі

бажає
Дирекції, Учителям та Батькам багато щастя, радости та потіхи з дітей.

SCHOOL OF UKRAINIAN STUDIES
215 East 6th Street, New York, N.Y. 10003, (212) 533-0750

Українцям у цілому світі
щирий Великодній привіт
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
пересилає

Президія
Фундації Приятелів
Енциклопедії України

6 Nebraska Drive, Matawan, N.J. 07747

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США

щиро вітає
З ВЕЛИКОДНІМИ СВЯТАМИ
Ієрархів Українських Церков, Голів Християнських Об'єднань, Українські Наукові Установи, Українські Організації, Членів Академії і Членів її Фундації, Прихильників Української Вільної Науки і все Українське Громадянство.
ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Управа УВАН у США
206 West 100th St., New York, N.Y. 10025

РОДИНІ, ДРУЗЯМ І ЗНАЙОМИМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
— бажають —
БОГДАН ГІРНЯК з РОДИНОЮ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Вельмишановним Гостям, Приятелям і Родині
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
— бажає —

д-р Роман і Зузанна Сапович
РЕСОРТ НАД МОРЕМ
VILLA LIDIA
128 E. Crocus Rd. • Wildwood Crest, N.J. 08260
Phone: (609) 522-3348

З нагоди Великого Празника
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
Рідним, Приятелям і Знайомим
найкращі побажання ВЕСЕЛИХ СВЯТ пересилають

Оля, Роман і Роман, мол. Кобрин

Христос Воскрес!

Радуйтеся, Божі люди,
Най між нами гнів не буде
Най цвіте любов все Божа
Чиста, мила, як цвіт рожа,
Бо любов прийшла з небес.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
такі бажання шлють з Фльориди

Роман і Лєна Іваницькі
Фльорида

Дирекція
Українського Народного Дому
в Ню Йорку

усім Удіповцям, Установам і Організаціям, які мають у УНДомі свої постійні домівки, всім, що користуються із заль УНДому та всім ВШ. Гостям нашого ресторану та Клюбу „Лис Микита" і всій Українській Громаді Ню Йорку
— бажає —
Веселих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО!

140-142 Second Ave., New York, N.Y. (212) 473-5289

ОМУА
Об'єднання Мистців Українців в Америці

Всім Мистцям-Українцям, Любителям мистецтва і всьому нашому Громадянству
з нагоди
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
бажаємо
Здоров'я, Веселих та Щасливих Свят!
Христос Воскрес!

Управа

Радісних Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ, КЛІЄНТАМ та цілій УКРАЇНСЬКІЙ ГРОМАДІ
бажає

ЗЕНОН Б. МАСНИЙ
адвокат
142 Друга Авеню • Ню Йорк, Н. Й. 10003
Тел.: (212) 477-3002

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Дорогим нашим Дітям, Внукам та всім Рідним і Приятелям у вільному світі та на Україні далекій всього найкращого бажають
на ВЕЛИКДЕНЬ і на ЩОДЕНЬ

Ярослава та Микола Аврамчуки
Кергонксон, Н. Й., квітень 1990

З нагоди Світлого Празника
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
найщиріші побажання Господніх ласк і благословення
Родині, Приятелям і Знайомим
— шле —

ВОЛОДИМИР БАРАГУРА
Вудгейвен, Н. Й.

Христос Воскрес!
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають

ІРИНА, ЯРОСЛАВ,
ЯРОСЛАВ мол. і ОКСАНА
КУРОВИЦЬКІ

Ню Йорк, Н. Й.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

Професорам і Студентам УВУ, Меценатам Добродіям і Жертводавцям на Фундацію Українського Вільного Університету, Духовенству Українських Церков, Установам, Молодечим і Студентським Організаціям та всьому Українському Громадянству
бажає

УПРАВА ФУНДАЦІЇ
Українського Вільного
Університету
Ukrainian Free University Foundation, Inc.
203 2nd Avenue • New York, N.Y. 10003

ОБУЛіД
Об'єднання Українських
Лісників і Деревників

з нагоди
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
щиро-сердечно вітає всіх Українських Лісників, Їхні Родини та все Українське Громадянство

УПРАВА

Об'єднання Мистців
Української Сцени
(ОМУС)

сердечно вітає своє Членство у вільному світі радісним привітом
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
та бажає
Погідних і Веселих Свят!

Управа

Христос Воскрес!
Радісних Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
пересилають

ГРИГОРІЙ і ТЕРЕСА БОЖИК
Woodside, N.Y.

З нагоди Свят Воскресіння всім нашим Приятелям і Знайомим, близьким і далеким
— бажаємо
Веселих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
з почуттям нашої традиційної старо-крайової радости нехай хоч думкою полинемо в рідний край нашої юности
ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВАСИЛЬ БОЙКО
з дітьми ОЛЕЮ та ІВАНОМ

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих і Щасливих Свят
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
бажають

МАРІЙКА і ВАСИЛЬ ТЕРШАКІВЦІ
з дочками
АНДРЕЄЮ і АЛЕКСАНДРОЮ

Радісним
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
— вітаю —
Родину, Приятелів і усіх Знайомих.

Ольга Кобзяр з Родиною

Motel "XENIA", Hunter, N.Y. 12442

Христос Воскрес!

Слухаючи...

(Закінчення зі стор. 2)

що люди не зуміли завести
порядку,
хоч їм призначено
(на нашу скромну гадку)
його шукать.

У Тарнавського два обличчя. Знаємо, що в Януса було два обличчя. Різниця в тому, що в Януса одно обличчя було мододе, друге старе. В Тарнавськоко одне обличчя виражає мрійливість, друге — бадьорість. У нього ця бадьорість з'являється і в „Недільний вечір".

Щоб не приспати нам
високих прагнень зривів —
поривів пречудних у сірині
життя,
коли ростуть в душі,
мов вистриб хвиль,
бурхливі
думки несміймані й за обрії
летять.

• • •

При цій нагоді хочу додати ще й те, що впадає в око, як кажуть, читаючи твори Остапа Тарнавського. Поет не лише строго перестерігає норми літературної мови, але теж впроваджує милозвучні слова як: „преманний, пречудний, шумливий, вишина, далінь" і багато ще інших. Епітетів у його віршах не злічити. В нього тут і там бувають внутрішні рими наприклад, „і грюк чобіт вдаряє брук", „я хочу бути: все забути", „до рук взяв глину, зліпив людину".

У його поетичному почерку неповторна єдність образів і змісту, що їх скріплює інтонаційно-ритмічними засобами. Психологічний аспект проникає сливе в кожний його твір. Теми його віршів різноманітні та мистецьки цікаві.

Остап Тарнавський пише такою прозою (Камінні ступені", новелі і нариси), чого не будемо тут розвивати. Він обзнайомлений із світовою літературою, на що вказує його „Подорож поза відоме", що було надруковане в журналі „Сучасність".

Хоч Еліот (поруч Павла Тичини) був темою його докторської дисертації, а Бодлера навіть згадує у своїх „Мостах" і світовим літераторам дає належну оцінку, та все ж так пересадно не захоплюється ними як свого часу Микола Зеров.

М. Зеров писав:

Леконт де Ліль,
Хозе Ередія,
Парнаських зір
незахідне сузір'я,
Зведуть тебе на справжнє
верхогір'я.

Слід зазначити, що Тарнавський переклав чимало цінних творів, можливо задумується над деякими із світових авторів, але не наслідує їх. Тематично, його, як самобутнього поета найбільше цікавить людська одиниця і збірнота, в першу чергу йому найближча та віра в краще майбутнє.

• • •

Продовжуючи хід програми авторського вечора Остапа Тарнавського, скажемо декілька слів про Людмилу Чайківську, конферансьє цього вечора. Її знаменною рисою є те, що вона солідно підготовляється до свого сценічного завдання. Підбирає такий матеріял, що безпосередньо чи посередньо має зв'язок із темою вечора чи пак має якесь відношення до особи, якій присвячено вечір. Текст, що вона сама собі пише, подає чітко з ноткою гумору. Її текст легкий, інтелектуально забарвлений і дуже приємливий.

Д-р Володимир Карпинич читав у скороченні „Недільний вечір" і цілісно „Дівча з Копенгаґену", „Квітка на камені" та „Дозріла любов", присвячений дружині поета. Читець зумів схопити естетичні вартості поодиноких віршів і вміло передати авдиторії. Виявилось, що він не тільки знаменитий співак-соліст, але ще й читець.

Ірена Лаврівська читала „Далекій незнайомій", „Іду", „Ключ" і „Віночок сонетів" що його вміло сплела в одну тему й однорідний настрій, викликаний станом душі, роздумів і рефлексій поета. Від першого вірша до двох чергових, які різко різняться настроєм, перейшла лагідно, бо „Іду" та „Ключ" з циклу віршів з іронічним прикусом, тонку приховану насмішку над собою (поетом) потрактувала у пляні т. зв сократівської іронії. Читання Лаврівської було на високому мистецькому рівні. Мається на думці, як інтонацію з витриманням нележних павз, так саму інтерпретацію включно до підкреслень ощадних, виміреним жестом. Приємно вражала її вмілість передати красу та значущість віршів Тарнавського. Заімпонувала теж сценічним шармом і своєю ґраціозністю. Не дивно, що мала великий сценічний успіх. До речі, всі читці віршів Остапа Тарнавського втішались успіхом, доказом чого були заслужені, спонтанні оплески чисельної добірної авдиторії.

Сидять (зліва): проф. д-р Леонід Рудницький, Людмила Чайківська, Ліза Чепіль, Остап Тарнавський, Евдокія Дичко-Блавацька, Ірена Лаврівська; стоять (зліва): проф. д-р Володимир Карпинич, Анна Максимович, Володимир Шашаровський, Леся Рудий, Володимир Чепіль.

Це справді було для Тарнавського врочисте свято. 43-ий Відділ СУА зумів цей вечір як слід улаштувати, а поет знав кого запросити до читання його творів, наприклад, І. Лаврівську запросив аж з Баффало.

Заключним акордом був виступ зворушеного поета. Він прочитав, не поступаючись професійним акторам: „Записку синам", „Порти" й „Античне". Зацитуємо одну із строф „Записки синам":

Роззуйте черевики
мов прочани,
поставте ніжність стіп
на чорну землю
щоб дотиком її відчути
рани,
невидані з далеких
відокремлень.

• • •

Годилося б згадати що Володимира Чепіля, який відповідав за оформлення сцени, світло і звук. Свою функцію виконав фахово.

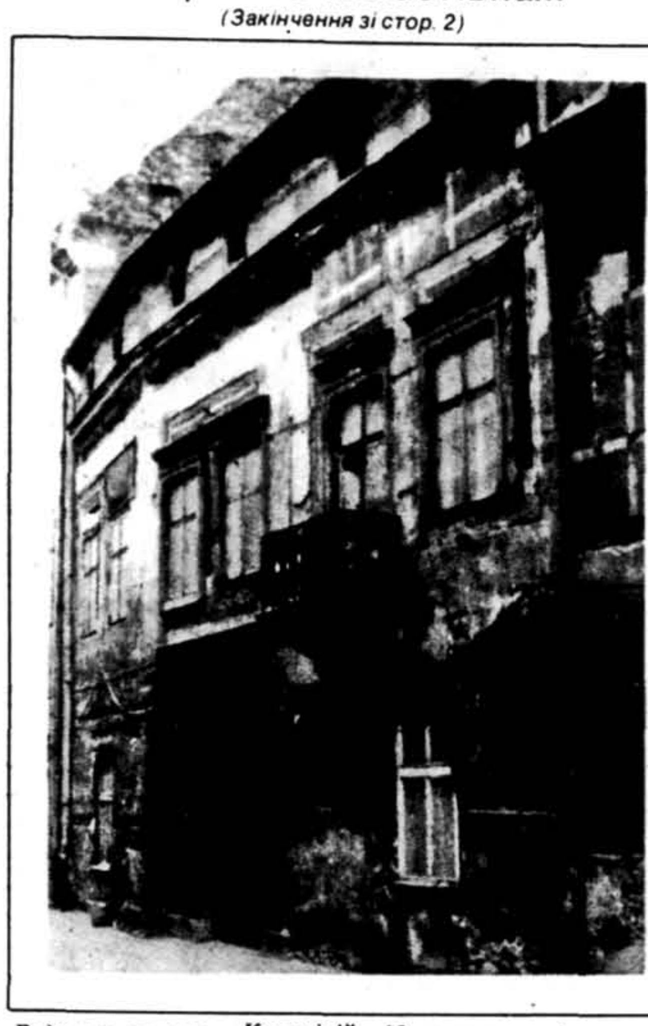
Не поминено також двох трудолюбних жінок, які свій хист, енергію проявили тим, що приготовили перекуску для великої кількости слухачів-глядачів. Це Марія Данилів і Стефа Колодій.

Не обійшлося без квітів, щирих побажань многих літ поетові та блимання фотоапаратів.

Це справді був вийнятково вдалий авторський вечір видатного поета Остапа Тарнавського, якого українська громада Філядельфії та українці з-поза неї гідно вшанували.

Українська ластівка...

(Закінчення зі стор. 2)

Будинок на вул. Канонічій, 15, в якому міститься Фундація ім. св. Володимира.

Президентом Фундації є її засновник д-р Володимир Мокрий, директором — Марта Ясінська з Сільвер Спрінг, Мериленд.

Українці в діяспорі завжди відгукувалися на подібні заходи і не залишалися байдужими до важливих справ. Тож нема сумніву, що і на цей раз своїми щедрими пожертвами вони ще раз докажуть, що їм не байдуже все те, що стосується України, її минулого і майбутнього. Створімо спільними силами ще один величний пам'ятник: український науковий і культурний центр у старовинному Кракові — місті, де жили такі видатні діячі української культури як письменники Василь Стефаник і Богдан Лепкий, співачка Соломія Крушельницька, художники Олекса Новаківський, Микола Бурачек, Михайло Жук, мовознавець Іван Зілинський, перший д-р медицини на Україні і науковець Юрій Котермак з Дрогобича (1450-1494) та інші.

Фундація ім. св. Володимира, хрестителя Київської Руси — перша українська ластівка на краківській землі. Тож даймо їй розправити крила!

Вельмишановним Прихильникам, Жертводавцям
— теперішнім і майбутнім —
Радісних Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажає

Управа та Рада
Фундації ім. св. Володимира,
хрестителя Київської Руси

Володимир Мокрий — президент Фундації
Марта Ясінська — директор Фундації

Вибори...

(Закінчення зі стор. 2)

На українському телебаченні мене запитують про враження та чим ці вибори різняться від американських. Вияснюю.

Пізно ввечері, коли замкнули скриньки з бальотами, я прилучилася до моїх приятелів-активістів, та при дивлялася, як рахують голоси. На жаль, за вийнятком Карпенка, видавця „Вечірнього Києва", прихильника Руху, не було остаточних переможців. Але в усіх округах кандидати одобрені Рухом (за вийнятком округи ч. 2, де не було кандидата демократичного бльоку) увійшли до других виборів, де буде вирішуватися вибір кандидата у змаганнях двох кандидатів, що у перших виборах здобули найвищу кількість голосів.

У Кіровоградській окрузі вибрано до українського парляменту Володимира Яворівського. Запитую його, чому він відкликав свою кандидатуру, а відтак рішився кандидувати. Він жартома відповідає: „Ви не питайте переможця". Відтак у більш поважному настрою він заявляє, що його суперник нападав на все за чим стоїть Рух і тому він не мав вибору, хіба лиш боротися з ним. Якщо йдеться про кандидатуру Павличка і Щербака, то там не було загрози. Яворівський вияснив, що Павличко мав проти себе Лук'яненка, що його не мав шанси перемогти і тому відтягнув свою кандидатуру а Щербак відтягнув свою кандидатуру тому, бо мав проти себе дуже сильного, популярного Карпенка.

У Львові — величезна перемога кандидатів Демократичного Бльоку і могутнє референдум за незалежність України. Між вибраними 87 відсотками голосів є Михайло Горинь, генеральний секретар Руху, колишній політв'язень, що перебув у совєтських концентраційних таборах 12 літ. Він став тепер депутатом до українського парляменту, а колись, може стане — президентом України...

Хоча русифікація на Східній Україні до певної міри знищила українську мову — вона не могла забити українське серце, яке дальше б'ється в грудях населення.

Мені розказали про чоловіка, який стояв в живому ланцюгу і мав причеплений великий напис: „Я за незалежну самостійну Україну". Коли репортери попросили в нього інтерв'ю він заявив: „Я не вмію говорити по-українськи".

Уляна Мазуркевич (посередині з прапором) під час демонстрації студентів.

Під час вечері в домі депутата Володимира Яворівського йшла дискусія про мову і його кума задеклямувала вірш українського поета Володимира Шовкошитного, який пише по-російськи. Цей вірш став дуже популярним на Україні. Я цитую кілька рядків у вільному перекладі:

..Я українець до сьомого коліна
Мій прадід Шовкошитний на Січі,
Але ні чужина, ні турецькі полони
Козацьку не забрали мову...
Я загубив, як воду із долоні
Цей скарб, що дід в неволі зберігав
Сказать по правді, не знаю мови.
Пробачте, мої сини!
Пробачте мої доньки!
Пробач, мій прадіде, козаче!
Пробач мені мій споконвічний краю!
Зате, що мову рідну загубив.

Коли у Києві є багато червоних прапорів і багато слідів русифікації, у Львові — навпаки... Тут повіває безліч синьо-жовтих прапорів, кожний носить на грудях національну відзнаку, а люди поздоровляють один одного словами: „Слава Україні — героям слава!"

На головній площі у Львові, на високій щоглі повіває синьо-жовтий прапор вільної України. Під ним, на паркових лавках продають українські відзнаки, а побіч біля потрету Степана Бандери повівають чорно-червоні прапори ОУН. Ціла площа дзвенить від кінетичного напруження, наче б Україна мала бути вільною — завтра...

Студенти приходять до мене і питають: якби прийшло до війни з Совєтським Союзом, то чи українсько-американська молодь прилучиться до них?.., Я не можу дати їм позитивної відповіді. Я кажу їм, що це ще заскоро, ми не можемо кидатись під танки.

Справа горить, — настрій скрізь розповсюджується... Студенти не хочуть чекати довше. Вони хочуть вільної і незалежної України — негайно. Мої почування із студентами. Але мої почування теж із старшими людьми, які стоять гуртами та дебатують над майбутнім України.

Михайло Горинь й Іван Драч кажуть, що темп змагань за самостійну Україну зростає дуже швидко. Вони кажуть що цей процес може тривати два роки, може один рік, може й місяці... Але студенти хочуть — вже тепер!

Св. п. о. крилошанин і архипресвітер Т. Дурбак

У неділю, 28-го січня ц.р. упокоївся в Бозі о. крилошанин і архипресвітер Тарас Дурбак, проживши 76 років, а з цього 47 років, як примірний священик Української Католицької Церкви. Мало хто має привілей служити Богові і своєму народові майже півстоліття, а коли взяти до уваги ще й обставини, серед яких прийшлося душпастирювати о. Тарасові, то кожен хто знав покійного отця, може щиро сказати, що за це справді належиться йому нагорода від Господа і велике призвання у людей.

Одержавши першу підготову в домі своїх батьків, о. Кипріяна й Олександри у родинному селі Вербівчику біля Бродів, розуміння потреби служити своєму народові зростало. 1938 року молодий богослов Тарас закінчив з відзначенням Богословську Академію у Львові, але війна не дала змоги тоді висвятитися. Серед непевних років большевицької і німецької окупацій 1943 року одружився з Антонією Банах і того ж року Владика Никита Будка рукоположив його на священика.

Від першої парафії у Сушному на Радехівщині Львівської області, через Відень, Карльсфельд і Берхтесґаден, остаточним осідком від 1952 року стає Акрон, Огайо, де о. Тарас побудував стилеву церкву та приходство, звідки доїздив дев'ять років до сусідньої парафії в Кентоні. За роки душпастирювання всюди видно було його працю, як примірного душпастиря, педагога, золотоустого проповідника, будівничого та публіциста. Залишив по собі ряд статтей на релігійні теми та цінну брошурку „Поглянь на світ, побачиш Бога". За свою ревну працю Блаженніший Патріярх Йосиф наділив о. Тараса Дурбака званням почесного крилошанина, а Владика Роберт з нагоди 40-ліття священослужіння надав титул архипресвітера, даруючи золотий нагрудний хрест.

Попри своє завдання вести довірених йому людей до Бога, український священик має ще й інше дуже важливе і почесне завдання — бути провідником народу і на національній ниві, як це дуже виразно підкреслив був Слуга Божий Митрополит Андрей в одному слові до священиків: „Крім праці, до якої священики зобов'язані з уряду і справедливости, має Церква сповнити важливе культурне і суспільне завдання. Мусимо, Преподобні Отці, в цілому зблизитися до народу і вже, як громадяни, а тим більше, як пастирі, підпомагати кожне культурно-економічне змагання, до якого наші люди забираються".

І таким, у правдивому того слова значенні, був покійний отець Тарас Дурбак — український священик, громадянин, патріот. І так, як правдиву перлу побачимо найкраще на чорному оксамиті, так і блиск душі покійного отця можемо побачити на розпростертому оксамиті смерти.

Прощаючи покійного отця Тараса, слухаймо ще його останнього прохання, яким звертається він до нас словами священичого похорону: „Дуже вас прошу, коли ви вже тут зійшлися — часто згадуйте мене, що його ви знали дотепер — і щиро за мене моліться. Ми ж бо так часто сходилися і в домі Божім співали славу Божу".

о. митрат
Маріян Бутринський

ЛЕЙБОРИСТСЬКА ПАРТІЯ в Ізраїлі не зуміла зформувати нового уряду та запропонувати парляментові до затвердження, бо два члени одної з релігійних партій заявили в останній хвилині, що відтягають свою підтримку. Їхня заява стала відомою в середу, 11-го квітня безпосередньо перед голосуванням. Дещо збентежений провідник Лейбористської партії Шімон Перез зажадав і отримав 15-денне продовження для ще одної спроби зформувати новий уряд. В результаті цієї несподіванки, зокрема після того, як продовж трьох тижнів Лейбористська партія тяжко працювала над тим, щоби склеїти нову коаліцію, громадяни Ізраїля є дуже обурені системою своєї країни, коли йдеться про вибір уряду для правління державою. Ще більше обурюються ізраїльтяни тим, щоб релігійні партії мають такі сильні впливи на формування уряду, зокрема після того, як довідалися, що відтягнення своєї підтримки вище згадані кандидати зробили на пораду рабіна Менахіма Менделя Шнеєрсона сі секти Любавічів, який живе в Брукліні, ЗСА.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашого Найдорожчого і Незабутнього
МУЖА, БАТЬКА І ДІДУСЯ

бл. п.

о. Юліяна Осадци

відправляться

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

в суботу, 21-го квітня 1990 року

Ґлен Спей — в церкві св. Володимира, о год. 10-ій рано;
Йонкерс — в церкві св. Михаїла, о год. 8-ій рано;
Гемптонбурґ — в церкві св. Андрея, о год. 9-ій рано
та в Сан Дієґо, Кал.;
в неділю, в церкві св. Родини, Вашінґтон, Д. К.

Про молитви за спокій душі Покійного просять Родину, Знайомих і Парафіян церкви св. Володимира

у глибокому смутку запишені:
дружина — СТЕФАНІЯ
донька — ОКСАНА ПОРОДКО з родиною
син — СТЕФАН

ПОДЯКА

З волі Всевишнього заснула Вічним Сном
10-го лютого 1990 року по довгих терпіннях
наша Найдорожча
МАМА, БАБУНЯ І ПРАБАБУНЯ

сл. п.

Ольга Томашівська

Наша щира подяка Всесвітлішим отцям: пароховi Левові Любинському за відвідини Хворої і за уділення Найсвятіших Тайн і нашому кузенові о. Остапові Ґошулякові за їх молитви в часі похоронних відправ і за прощальні слова в часі Панахиди і Служби Божої.

Щира подяка за промови Стефі Мороз за теплі слова про Покійну, її діяльність, як довголітньої голови Українсько-Американської Жіночої Організації „Діти Дітям" в часі Панахиди і д-рові Романові Барановському та полк. Войновському в часі Тризни на Союзівці.

Щира подяка д-рові О. Волянському і хористам за спів в часі Панахиди і Служби Божої, за квіти на гріб Покійної від родини Ст. Чорної і Укр.-Амер. Допомогової Організації „Діти Дітям", як рівнож нашій приятельці Ірені Сигалів за поміч в часі недуги Покійної.

Велике спасибі Рідним, Друзям і Знайомим, що здалека приїхали щоби віддати останню прислугу, як рівнож щира подяка нашій громаді, що так численно провожала Покійну в Останню Дорогу.

Наше спасибі Стефанії Барановській і Стафанії Мороз за переведення збірки на добродійні цілі замість квітів на могилу померлої.

Всім, що в будь який спосіб склали нам співчуття, зложили дар на Службу Божу, добродійні цілі — щире спасибі.

Доньки —
ЯРОСЛАВА КРИЖАНОВСЬКА з мужем МИКОЛОЮ
ІРЕНА ВИСОЦЬКА з мужем БОГДАНОМ
Внуки і правнуки.

Пожертви в сумі $2560 були розділені на бажання жертводавців як слідує:

Замість квітів на могилу Покійної Ольги Томашівської зложили на Українсько-Американську Допомогову Організацію „Діти Дітям":

по 100 дол. — д-р Ю. Руденський, М. Памаґа, Я. Крижанівська, І. Висоцька;
по 50 дол. — Р. Ст. Мороз, Е. Ю. Яворські, М. Стиранка, Ст. М. Скробач, А. Памірко, А. Т. Кобзяр, Л. І. Кендал, Б. Х. Пурій, Н. Хамут;
35 дол. — Л. Фецалович;
30 дол. — д-р О. Ґудзяк;
по 25 дол. — М. Д. Ґопя, Ст. Чорна, І. Сигалів, д-р Б. Шебунчак, д-р Я. Л. Ляшевич, О. М. Бодлак, М. Волошин, Л. Величковська, З. Кульчицька, М. Данилів, Р. Гуглевич;
по 20 дол. — М. Рубич, Е. І. Делецькі, О. Тутко, З. І. Бундзяк, З. Ковальська, М. Ренер, О. Салук, Д. Ґашуляк, М. О. Тарапацькі, Е. Ратич, Л. Лапичак, О. Кузьмак, М. Смішкевич, М. Лозинська, А. Давиденко, І. Паранюк;
по 15 дол. — З. О. Гулей, М. Оприско;
по 10 дол. — Д. Шпак, Д. Досяк, Г. Мокляк, І. Д. Барон, В. Ю. Копчинська, С. Олексів, Л. Любинська, М. Баран, Л. Д. Поритко, О. Калиновська, Бобиляк, Герасимович, Е. Саляк, А. Зелик, Ст. Ганущак, М. Василик, А. Ґелетей, С. Наум, Семанишин, Кебако;
5 дол. — М. Коваль.

На Фонд Української Катедри при Гарварді

50 дол. .... М. Крижанівська

На Патріярший Фонд св. Софії

55 дол. — Е. Ю. Яворські;
25 дол. — д-р Р. О. Барановські;
по 20 дол. — Г. Хамула, Д. Хухра;
по 10 дол. — М. Барен, М. Бігун, Л. Яців, Р. Равлюк.

На церкву св. Трійці в Керґонксоні

25 дол. — д-р О. Волянський;
15 дол. — М. Кокорудз;
по 10 дол. — Д. Стасюк, Е. Делецькі, М. Литвин, М. Тхір, Ковальчук, У. Рубчак.

На Служби Божі

По 10 дол. — М. Кондра, Ю. Копчинська, О. Литвин, К. Терлецька, Палюх, В. Гусак, Л. Фецалович.

Пожертви на Рух в сумі 190 дол. у Варм Мінерал Спрінґ, Фльорида в пам'ять Ольги Томашівської на руки проф. Тараса Гунчака зложили наступні особи:

Братківський, Тамара Дутка, д-р П. і Л. Синиці, Е. Т. Потерки, Граби, Стефанишин, Н. Мандрусяк, Р. Н. Сокольські, Б. Бурачинський, Н. Іванчук, інж. Букачівський, проф. Д. і Л. Романишини, Р. і Л. Іваницькі, С. і М. Чорнії, І. і М. Радзикевичі, Пантелюки, Павлічки, Мирощави, Р. Г. Поритки — $50, О. Кобзяр — $25, Я. і Л. Костишин — $20, А. і А. Пришляк $20, П. З. Барусевич — $10, М. С. Грубін — $10, Б. В. Тамч — $10.

У неділю, 22-го квітня 1990 р. о год. 1:30 по пол. на цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.
відбудеться
ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКІВ
св. п.
Миколи Бігуна
і
св. п.
Константина Мельника
До участи в посвяченні Пам'ятників, панахиди і про молитви за спокій Їхніх Душ, Друзів і Громадянство просить
РОДИНА

„Воскресіння Твоє..."

(Закінчення зі стор. 1)

Христос заповів, щоб понад усе: „Ми любили Бога. А також, щоб ми всі взаємно любили один одного, як Бог нас полюбив. І тоді ми завжди осягнемо благословенну перемогу в нашій праці і боротьбі.

„І ніхто більшої любови не має над ту, як хто власне життя поклав би за друзів своїх" (Іван, 15, 13). І Христос власним життям дав приклад абсолютної любови і самопожертви для спасіння душ людства. А ми ж православні християни і нас просять наші улюблені брати і сестри із поневоленої України, щоб ми допомогли їм із волелюбних країн світу. Вони моляться і борються за волелюбність і незалежність християнської України.

І ми повинні допомогти їм усім, чого потребують вони, включно до самопожертви. Пишіть листи до українських визвольних організацій і комітетів у поневоленій Україні, а також і до окремих провідників-мучеників і провідниць-мучениць, які виявили себе, як праведники-святі, національні герої і героїні, ставши саможертвенно в обороні Богом благословенного добротолюбного життя.

Посилаймо делегації в Україну для допомоги і співпраці. А також викликаймо з України їхніх провідників до волелюбних країн світу для посилення співпраці й боротьби за визволення від сучасного московсько-окупантського безбожного поневолення. Молімось по християнських церквах, манастирях і домах, посилюймо співпрацю й боротьбу для осягнення християнсько-державної мети, щоб воскресити у Божій славі незалежну християнську Україну, як колись вона була православним світилом на Сході Европи. І тоді особливо славилася Києво-Печерська Лавра, яка дарувала 119 Святих, до якої ходили на прощу із багатьох країн світу.

Христос заповів: „Боже Царство в середині вас" (Лука, 17, 21). І йдучи за Христовою Мудрістю, вони кажуть: „Християнська Незалежна Україна в середині нас". І тому вони облиті сльозами і скривавлені ворожим терором, але моляться і борються, щоб осягнути християнську і національну Незалежну перемогу. Вони вільні від страху. Бо: „Хто вірує, той не має нічого неможливого" (Матвій, 17, 18). Нині їх провадить Дух Святий, бо: „Де Дух Святий, там воля" (2, Кор., 3, 17)...

Отже, сьогодні найрадісніше вселенське свято. Єднаймося усі в Христовій любові! Славмо Христове Воскресіння у цей час духового і Воскреслого піднесення у боротьбі християнської нації у поневоленій Україні за волелюбне життя на землі.

І „Цей День, що його дав нам Господь, радіймо і веселімось сьогодні".

Розбудуймо із палкою любов'ю нашу Святу Апостольську Українську Автокефальну Православну Церкву (Соборноправну), яка була відроджена в Києві, — місті Премудрости Божої, — в катедрі святої Софії, на Першому Соборі, 1921 року Божого, під первоієрархічним проводом Митрополита Києва і всієї України святого православного просвітителя священномученика Митрополита Василя Київського (Липківського), як його було канонізовано до Хору Небесних Святих, на Сьомому Соборі УАПЦ(С), в катедрі святого апостола Андрія Первозванного, в Дітройті, ЗСА, 1981 християнського року. І після Першого Освяченого Собору УАПЦ Всенародної Соборноправности святий Православний просвітитель священномученик Митрополит Василь Київський (Липківський) розпочав своє велике благовістя. І хоч майже половину часу йому був заборонений виїзд із Києва, але він відвідав не менше, як 500 парафій, а деякі й по кілька разів.

Йому шлють тривожні вістки, що шаліють арешти і терор над членами Української Козацької Ради на Білоцерківщині, Сквирщині, Радомисельщині, Таращанщині і відбуваються закриті судові процеси 1-го — 5-го березня 1922 року. Тоді біля 4,000 селян назганяли оскаженілі терористи ЧеКа. Всіх їх, пов'язаних шнурами і колючими дротами, жахливо мучили і масово розстрілювали. І святий Митрополит Василь домагається в окупаційної влади відвідати смертників під Великдень. Він вільний від страху, хоч і бачить також своє трагічне майбутнє. Але святий Митрополит Василь вірний своєму Спасителеві Ісусові і своєму православному українському народові. І він відвідав їх у в'язничних мурах, мав коротку Богослужбу, і висповідав і запричащав. І на Перший День Великодня Соборний Хор із Святої Софії відвідав мучеників по в'язницях, христосувалися хористи із ними, роздаючи скривавленим козакам по шматочку св. пасхи і крашанки. Оце такий був святий Великдень у стероризованій Україні московсько-комуністичними окупантами.

І все ж серед жахливих таких умов і терору за шість років, цебто до Другого Собору Української Автокефальної Православної Церкви Всенародної Соборноправности, було висвячено понад три тисячі різного сану душпасторів для створених понад 3,000 парафій УАПЦ Всенародної Соборноправности. А також було хіротонізовано 35-ох душпастирів вищого духівництва, цебто єпископів і архиєпископів.

Очевидно, що святий православний просвітитель священномученик Митрополит Василь Київський (Липківський) із благословення Ісуса Христа відкривав їм Христові двері своєю апостольською хіротонією для відродження і розбудови Української Автокефальної Православної Церкви Всенародної Соборноправности. І це є правдива Божа дорога для української християнської суверенної перемоги для усіх поколінь української православної нації.

Господи Ісусе Христе Сину Божий, помилуй нас, і в цей світлий день Твого славного воскресіння, улюблений Спасителю наш, ми молимо і благаємо Тебе, Спасителю наш, благослови і об'єднай усю нашу православну ураїнську націю для повної перемоги, на Славу Бога і добротолюбіє людства. Хай станеться по Твоїй волі, бо Ти Добрий і Чоловіколюбець.

І сьогодні, у цей Великодний День Твого славного Господнього воскресіння, Улюблений Спасителю наш, благослови й освяти паски і крашанки та всі тут дари, що Твої вірні принесли до Церкви Твоєї Святої.

І нині вся православна українська нація молиться і радується у славі Твоїй воскресіння.

Христос Воскрес!
Воістинно Воскрес і славмо Його!

І воістинно воскресне у Господній вірі і любові, волі і славі християнська українська незалежна соборна держава, як поблагословив її перемогу у свій воскреслий день Сам Син Божий Ісус Христос.

† **Петро,** Архиєпископ Січеславський,
Ведучий УАПЦ(С) в Америці й Европі

Дано на Великдень 15-го квітня
1990 Християнського року,
при Катедрі Святого Володимира,
хрестителя української нації.
Форт Вейн, Індіяна, ЗСА.

„Через Христа..."

(Закінчення зі стор. 1)

Свята Церква голосить про цю радість кожної неділі у тропарях та молитвах, а з найбільшою силою в день Світлого Христового Воскресіння. Великодні Богослуження, з їх прекрасними мелодіями переповнені закликами, щоб ми наповнювали наші серця цією Божественною радістю, щоб ми веселились у Бозі, бо „воскрес Христос, яко Всемогутній". „Прийдіть усі — кличе св. Церква — „поклонімось Святому Христовому Воскресінню, бо через Христа прийшла радість всьому світові".

Тому нам усім треба радіти в цей день, а зокрема нашому многостраждальному українському народові. Бо, після довголітніх переслідувань, коли були замучені біля 30 Єпископів включно з Митрополитом Василем Липківським, тисячі священиків та вірних — прийшла радість Воскресіння Христового. На наших очах відроджується Українська Автокефальна Православна Церква на рідних землях. Нам треба радіти, бо радість підносить наші духовні сили, щоб ми могли перемагати всі життєві трудноші, терпіння, недуги. Вона є надхненням для нас у наших змаганнях вірно служити Богові й нашому народові, у його змаганнях до свободи і незалежности.

Нехай же свято Воскресіння Христового наповнить наші серця Божественною радістю та любов'ю і заохотить нас до відданої праці на славу Божу та на добро нашого народу.

Христос Воскрес — Воістину Воскрес!

Ваш у Воскресшому Христі,
† **Єпископ Всеволод**

„У свято над святами..."

(Закінчення зі стор. 1)

І цю світлу звістку про Воскресіння рознесли по всій вселенній Богоносні Христові Апостоли, і просвітили Його Божественною Євангелією всі краї землі, привівши їх до „Світла істинного, що освічує кожного чоловіка, що приходить у світ" (Іоана 1,9).

Просвітившись цим Світлом понад тисячу років тому через Хрещення в Дніпрі-Славуті за святого рівноапостольного князя Володимира, наш український народ навіть у найтемніші часи історії не відходив від цього Світла і відганяв темряву князів віку цього і їхніх слуг. Об'єднаний у свою рідну Церкву, він відбивав напади й навали ворогів Бога, Віри й України, черпаючи в Святій Євангелії цілющі сили, що дивно відроджували наш народ після багатьох поразок і навал-поневолень.

Щоб погасити це Світло, щоб осліпити народ, треба було знищити Його Церкву. І от спочатку до Неї було привалено великий камінь руками царів, патріярхів і північного Синоду, а після бурхливого Відродження Її в пореволюційні роки до Неї привалено було ще тяжчий камінь у тридцятих роках, і поставлено ще лютішу безбожну сторожу, запечатано доступ до Неї навіть побожним жінкам-матерям, дітей яких заслано й розкидано по всіх просторах новітньої тюрми народів СССР.

Та зрошена кров'ю мучеників і священномучеників українська земля виростила нове покоління, яке при Божій допомозі визволяється з-під синодальних північних первосвящеників і фарисеїв сучасности і високо підносить у своїх мужніх руках закривавлену мученицькою кров'ю корогву Української Автокефальної Православної Церкви. Світло, що заблимало в лютому минулого року на сході в Києві, в жовтні того ж року засяяло й на заході у Львові. І знову „Світло в темряві світить, і темрява не обгорнула його". Перша відправа Української Автокефальної Православної Церкви відбулася в Києві саме на Великдень минулого року, і це найкращий символ і запорука нового всеукраїнського релігійно-національного Відродження у Христі, яке забезпечить волю і суверенність українському народові, бо насамперед звільняє його душу від чужого поневолення і панування.

У це Свято над Святами поєднаймося з нашими братами й сестрами на Україні і спільно святкуймо „цей день, що його дав нам Господь". Силою наших молитов і вірою, пов'язаною з добрими ділами всесторонньої допомоги відроджуваній по всій Україні Рідній Церкві виблагаємо в Бога усунення важкого каменя від дверей нашої найбільшої всенаціональної святині — Святої Софії Київської, щоб не перед замкненими дверима її, а перед Святим Престолом у ній Найпочесніший Іоан, зверхник Української Автокефальної Православної Церкви на Україні приносив Безкровну Жертву за всіх і за все, і щоб наш багатостраждальний воскресаючий народ у стінах рідної Софії знов зустрівся з Христом! Амінь.

† **Ізяслав,** Архиєпископ Чигиринський
† **Єлисей,** Єпископ Луцький
† **Олександер,** Єпископ Уманський

Дано на Великдень
15-го квітня 1990 р.Б.л
при катедрі св. ап. Андрія Первозванного
в Детройті, Мишиґан, ЗСА.

Для інженерів...

(Закінчення зі стор. 1)

ції. Прогульку членів ТУІА та їхніх родин організує туристичне бюро „Скоп".

Гості запевняють, що їхнім завданням є за всяку ціну допомогти своїм товаришам по званні в Україні, для яких досі ціла система наукових праць завершувалася всетаки в Москві, у тамошній Академії Наук. Признання докторату у кожній науці є також привілеєм московської Академії Наук. Через таку систему досі не творилося нового знання в Україні, досліди зосереджувалися на прикладних простих речах, а брак української мови в ділянці технології залишив тепер українців далеко позаду.

Саме вироблення спільної української мови в технологічних науках — це одне із завдань, яке бажають члени ТУІА спільно розв'язувати із своїми товаришами в Україні. З думкою про цю українську термінологію, яку досі в Україні не вживали і тим ставили українців на нижчому рівні, тепер вже у Київському політехнічному інституті створено окрему катедру української мови, літератури і культури, якою завідує проф. Олена Онуфрієнко — як інформує нас д-р О. Мороз, — бо мова сьогодні стоїть на першому місці.

Голова ТУІА завважує, що в ділянці термінології ТУІА працювало тут в ЗСА від давна і першим, що цією справою зайнявся був покійний вже інж. Михайло Пежанський. Цю важливу працю продовжує мовознавець та інженер Анатолій Вовк, який доповнив перший том технічного словничка, що вийшов окремою книжечкою. Тепер саме ТУІА хоче перевидати словничок в цілості та є можливе, що в тому напрямку буде також порозуміння із Києвом.

Але в сьогоднішньому світі, в якому у всіх ділянках життя панує беззастережно комп'ютер, для ТУІА і друзів з України являється справа узгіднення і комп'ютеризації української мови дуже важливою.

„Існує тут в Північній Америці вже багата програма словоперетвору на різні типи комп'ютерів, які дозволяють писати українською мовою та вживати різні шрифти" — вияснює інж. Р. Гавриляк. Однак трудність є в тому, що вони всі іншого типу та через те не дозволяють на обмін інформаціями комп'ютерами та не дозволяють на сортування їх, що є дуже важним коли вживається програми інформаційних баз".

Щоб цій проблемі зарадити вже літом 1989 року створено при ТУІА окремий комітет для узгіднення існуючих різниць у вживанні комп'ютерів для української мови та евентуального створення стандарту для кодування кирилиці. Цей комітет під головуванням інж. Р. Гавриляка відбув ряд зустрічей, виміни думок і поробив заходи, щоб працю його узгіднити з тим, що діється в Україні у ділянці комп'ютеризації.

Тепер спільні праці завершуються окремою конференцією, що її влаштовує ТУІА в суботу 21-го квітня у приміщеннях Українського Інституту Америки в Ню Йорку. На конференцію приїжджає представник Інституту кібернетики з Києва Леонід М. Іваненко, спеціяліст у математиці та кібернетиці, який буде головним доповідачем вечірньої сесії, що відкрита для широкої публіки.

Конференція розпочинається о год. 1-ій по полудні рядом доповідей з ділянки комп'ютеризаці, в яких виступлять проф. Марко Горбач, докторант Микола Біланюк, докторант Мирон Депутат та інж. Юрій Блонарович, а предсідником буде проф. Роман Воронка. Після цієї серії доповідей буде дискусійний період для обговорення можливостей стандартизації українських кодів. У пленарній сесії у вечірніх годинах, з початком о год. 6-ій, заплянованi крім слова голови ТУІА, лише дві доповіді, а це гостя з Києва і інж. Любомира Онишкевича. Л. Іваненко буде говорити про „Українську мову вія комп'ютери", а Л. Онишкевич про пропонований словничок української термінології, зв'язаної із персональними комп'ютерами та українізацією Мекінтон комп'ютерів.

Висліди цієї важливої для дальшої спільної праці конференції будуть опісля подані на міжнародній науковій конференції в Києві та наші спеціялісти комп'ютерів тут і там надіються дуже на те, що теперішня конференція в Ню Йорку буде зворотною точкою для цієї ділянки, якою тепер порозумівається швидко та безпосередньо цілий світ.

Другою важливою ділянкою, що вимагає особливої уваги усіх професіоналістів, але і усіх мешканців землі, це — екологія, а в Україні вона з уваги на чорнобильську трагедію є проблемою на порядку дня. Гості з Управи ТУІА завважують, що і вона входить у їхню ділянку зацікавлення і тому будуть активно брати участь у окремій конференції про занечищення довкілля в Україні, що заплянована на 20-го жовтня в Торонто, хоча рівночасно відбуватиметься міжнародна науково-технічна конференція в Києві.

Бажаючи успіхів у так близькій і важливій для нас усіх конференції для узгіднення українських програм на комп'ютерах, ми прощаємо наших гостей з думкою що остнній рік і події в Україні прийшли для нас тут немов „п'ять перед дванадцятою". А може це саме думають і земляки в Україні?

Визначна...

(Закінчення зі стор. 1)

гри на бандурі у Львівській консерваторії ім. Миколи Лисенка. Її батько, крім гри на бандурі та його великого вкладу в розвиток цього мистецтва в ділянці навчання, є також конструктор-винахідник і майстер нового типу бандури з прогресивним механізмом для переключування тональностей. Саме на тій бандурі Оля буде виконувати свій репертуар в Літературно-Мистецькому Клюбі.

Під час студентських років у Львівській консерваторії, Оля разом із своєю сестрою Оксаною, також визначною бандуристкою, яка внедовзі також виступить в Ню Йорку, організувала тріо ще з товаришкою Олею Войтович і виступали дуже часто на львівській телевізії, по цілій Україні, а також виїжджали з концертами до Японії, В'єтнаму, Еспанії, Філіппін, Західньої Німеччини і Польщі. Крім участи в тріо, Оля працювала над сольовим репертуаром. З творів великої форми у її репертуарі є такі твори як соната А. Коломийця, концерт для бандури з оркестрою М. Дремлюги, власний переклад концерту А. Вівальді, новознайдений концерт Дмитра Бортнянського, переклади світових композиторів-клясиків, а також американський концерт для бандури з оркестрою композиції Олійника і концерт її сестри Оксани Герасименко. Будучи асистентом проф. Баштана в Києві, на свій перший іспит-концерт підготовила відділ сольової програми, де стала лавреатом на республіканському конкурсі.

В 1987 році на замовлення Віктора Мішалова, Ю. Олійник написав перший „Американський концерт" для бандури і симфонічної оркестри. Оля стала першим виконавцем цього концерту. 27-го вересня 1988 року відіграла його перед комісією катедри народних інструментів Київської консерваторії ім. Чайковського, де критики дуже прихильно оцінили твір і його виконання. Завдяки цьому концертові Оля познайомилась із своїм майбутнім чоловіком, американським композитором українського походження Ю. Олійником.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 20-го КВІТНЯ 1990 р.

Пассейк, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 42-го Відд. о год. 7-ій веч. в УНДомі при 237 Hope Ave. Просимо взяти участь. Делегати на 32-гу Конвенцію вибрані І. Хомко і Ю. Котляр, заст. делегатів — В. Марущак і Варвара Тижбір. Приєднуйте нових членів до УНСоюзу. — В. Марущак, рекор. секретар.

СУБОТА, 28-го КВІТНЯ 1990 р.

Лорейн, Огайо. Загальні збори 233-го Відд. о год. 6-ій веч. в залі будинку УНДому. Якщо на означений час не явиться приписана статутом кількість членів, збори відбудуться з 15-хвилинним спізненням і будуть правосильні. Після зборів товариська гутірка з перекускою. Про численну участь членів з родиною просить Управа. — С. Ганчарик, гол., Тетяна Сілецька, фін. секр.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!